

Slušanje, Prepoznavanje, I Delovanje Po Božijoj Reči

Sada, ove trake, koje su sa službe jutros, nisu za prodaju, to je samo za Crkvu ili nekoga, jer govore o Doktrini. I tamo napolju na skupovima, to proizvodi konfuziju, jer jedva da dvoje nas vide istim očima, ali mi bi trebali biti jednog srca svakako. Ali to, mi ovde u zajednici, te trake su, vi ste to primili . . . One su samo za prijatelje, i tako dalje.

² Sada pogrimo svoje glave samo za trenutak radi molitve. Koliko bi vas volelo da bude pomenuto dok smo pognutih glava? Upravo sa pognutom rukom, govoreći, “Gospode, ja sam—ja sam u potrebi danas, i ja trebam Tvoju milost,” ma radi čega da je potrebna.

³ Naš Nebeski Oče, mi sada pristupamo Tvome Prestolu milosti, zato što nam je rečeno da to činimo. I to nam je rečeno od strane Tvog Sina, i našeg Spasitelja, da ako mi budemo molili Tebe za ma šta u Njegovo Ime, da će nam to biti darovano. Radi toga, Gospode, znajući da mi živimo u seni Njegovog Dolaska, i sada stojeći u seni Njegove milosti, onda mi bi molili, Gospode, da Ti izabereš, kroz Svetoga Duha, te stvari koje bi mi trebali moliti. I mi osećamo ovoga jutra, da to neće biti suprotno Tvojim Reči ili Tvojim velikim Pravednostima, i Tvojim milostima i milosrđu, da ako bi mi molili da bi imali danas posebnu posetu Svetoga Duha. On može doći u našu sredinu i rasuđivati misli naših srca, otkriti naša slaba mesta, izlečiti naše bolesti, i podignuti slomljena srca, i izbaviti izgubljene, pripremiti ljude za Njegov Dolazak. Gospode, čuj ovu molitvu.

⁴ Sada mi ćemo čitati Tvoju Reč. I—i mi molimo, Gospode, da na našoj lekciji Nedeljne škole ovoga jutra, da Ti doneseš kontekst čitanja i da naš otkrivenje Toga našim srcima. Zato što, mi dolazimo ovde radi jedne svrhe. A ta svrha je, jedino, da znamo Tebe bolje. Mi koji smo Hrišćani, kroz Veru, želimo da znamo Tebe bolje. Oni koji još nisu postali Hrišćani, čeznu da znaju Tebe kao njihovog Spasitelja. Oni koji su bolesni, žele Te znati kao svoga Iscelitelja. I mi se molimo da ovde ne bude ni jednog koji napušta ovu zgradu, prazan, već da svaki zahtev može biti ispunjen prema slovu, i svaka želja uvažena, i da svaka—svaka osoba bude sretna, i da ode iz zgrade, govoreći, kao oni što su išli iz Emausa, “Nisu li naša srca gorela u nama, dok nam je On govorio duž puta?” Jer mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

⁵ Sada vi koji želite da otvorite u vašoj Knjizi. Obično, nalazim, da na evanđelističkim službama, da je baš oko

dvadeset ili trideset zbijenih minuta najbolje za ulazak u duhovnu poruku, a onda oltarski poziv. Ali pošto je ovo Nedeljna škola, ja baš ne želim da to učinim na taj način jutros. Ja se više osećam vođen da iskoristim svoje vreme i govorim iz Reči.

⁶ Sada, ako je nekom neudobno, previše hladno, jedina stvar koju treba da uradite je da . . . Moj brate, čovek koji brine o tome, je tamo nazad u crkvi, samo podignite svoje ruke *ovako* tamo nazad, njemu, i on će regulisati temperaturu. I mi želimo da vama bude udobno i da se dobro osećate. I slušajte Reč, jer mi verujemo da Sveti Duh uči nas Reč Božiju. I možete li svi dobro čuti, tamo pozadi? Ako možete, podignite ruke, ako vi—vi možete čuti dobro. To je dobro.

⁷ Sada želim da otvorite sa mnom, dobio sam neke tekstove ispisane odavde, i deo Pisma. Tako ja želim da otvorite sa mnom, najpre, Knjigu Rimljana, Rimljani, 9—ta glava. I mi želimo da čitamo za lekciju iz Pisma, najpre, u Rimljanima 9:11.

Jer još dok se ne bejahu ni rodila, niti učinila dobra ili zla, da ostane Božija naredba o izboru, nezavisno od dela, a po samoj volji onoga koji poziva;

Reče se Rebeki, "Veći će služiti manjemu," kao što je napisano, "Jakov mi omile a omrznuh Ezava."

⁸ Neka Bog doda Svoje blagoslove na čitanje ovog Pisma. I sada za tekst, da podrži moju lekciju ja želim da uzmem ovo za tekst: *Slušanje, Prepoznavanje, i Delovanje Po Reči Božijoj*. Mogu li vam to ponoviti. "Slušanje, i prepoznavanje, i onda delovanje po Reči Božijoj."

⁹ Sada, mi smo potpuno upoznati, mi ljudi koji istražujemo Pisma dan i noć, i čitamo naše novine i slušamo voditelje informativnih emisija, da ovaj svet sada stoji u zahvatu dve velike duhovne sile. I one su obe religiozne sile. I ja verujem da te velike sile ubrzo dolaze svojoj glavi. I obe od tih velikih sila bile su predstavljene u ta dva Isakova sina. Kako da je Bog, u Svojoj neograničenoj mudrosti, predskazao sve stvari nama; da bi mi kroz te stvari znali, zasigurno, šta je pred nama. Načinio je to tako jasnim, da Bog i Njegova Reč, i priroda Njegovog univerzuma, da su tako perfektno postavljeno zajedno, da čak i grešnik može videti da je nešto određeno da se desi. Bog je to tako uredio. Niko nema izgovora.

¹⁰ Sada, mi vidimo u ta dva sina da kada su oni, pre nego su se čak i rodili, oni su bili u ratu jedan sa drugim. Čak i njihova majka devica . . . Jer, ona je bila devica, ta divna Rebeka koja se udala za pravedno seme Božijeg obećanja, Isaka; da su oni bili dvoje posvećenih, Duhom ispunjenih Božijih vernika, predodređeni na brak u kome su se oni ujedinili. Bog je znao to unapred. I kako je jedna takva stvar mogla doći kroz jednu

majku, od jednog oca? Jedan, vrlo zao čovek; a drugi, vrlo dobra osoba; i kako to da je dobra osoba izgledala kao zla, a zla je izgledala kao da je dobra.

¹¹ Sada to je, uvek je i bilo, uvek će i biti Božiji program. Bog ne može menjati Njegov program. Zato što, On čini Njegov program savršenim, jer to je deo Njega.

¹² U vrtu Edenskom, greh je bio toliko divan dok on nije privukao Evu od pravednosti, ka grehu. I u istoj bašti gde je bilo drvo Života, tamo je takođe bilo i drvo smrti.

¹³ Mi bi to poznavali danas kao zakon kontrasta. Da, tamo gde je dobro, tamo je i zlo; gde je ispravno, tamo je i pogrešno. I mi nećemo nikada, bez obzira kakav naš ambijent može biti, biti u mogućnosti da se otresemo od prisustva jednog od njih. Zato što, Pavle je rekao, "Kada hoću da činim dobro, zlo je pri meni." Grešnici neće nikada biti u stanju da se otarase od Hrišćana, a Hrišćani od grešnika. Tamo će biti svedočanstvo o onome što je ispravno, i svedočanstvo o lošem, uvek. I vi pravite svoj izbor. Vi morate da prihvatite jednu ili drugu stranu.

¹⁴ Ali u ta dva sina, čudno je to znati, da pre nego što su se i rodili, oboje isto seme, od Isaka, koji je bio obećanje. Sada, naša lekcija je malo duža, i ja želim da dobijem dovoljno pozadine dok vi ne vidite tačno ono o čemu ja govorim. I prvi sin, Ezav, koji je bio rođen; mi otkrivamo da ne samo da su se oni borili i sukobljavali u utrobi njihove majke, već su oni boreći se, i izašli iz nje, Ezav je izašao napolje, i Jakov držeći ga za njegovu petu. I oni se još uvek bore.

¹⁵ I kako da, kako je to moglo doći od tih savršenih, čistih, izabраниh, svetih, posvećenih oca i majke! Tako to baziramo na tome, da, Bog poziva kroz odabiranje. To mora biti. Nije važno koliko su vaši roditelji bili dobri kako su oni bili fini, koliko su vaši otac i majka bili Hrišćani, to je još uvek na vama kao pojedincu, vaše stajanje pred Bogom. Ta lekcija uči tako, da su oni, oboje dece, tamo su čak bili pozvani i izabrani od Boga, otac i majka, žena devica i sveti čovek, koji je konačno došao da bi kroz njegovo seme došao Isus Hrist. On je bio rođen kao jedan iz mrtvih. On je bio oproban, njegov otac pred njim. I njemu je bilo obećano, kroz ovo seme Isaka, da će ceo svet biti spašen. I iz takve vrste čoveka, i njegova krv toliko čista da Bog ne bi dopustio čak tom Filistejcu da dotakne majku, nakon što je Abraham predao nju njemu. Bog je udario nesrećom njegovu kuću, i rekao, "Ti toliko vrediš kao jedan mrtvac." Čuvajući tu krvnu liniju čistom. A Rebeka, pravedna, sveta, od Boga poslana i od Boga pozvana majka. I iz tog svetog semena došao je jedan odmetnik i jedan vernik. Vidite? Tako to leži u Božijem pozivu, i Božijem izboru.

¹⁶ "I pre nego se i jedan rodio, Bog je rekao, 'Ja volim Jakova i mrzim Ezava,' pre nego se i jedan rodio." Tako kako bi se mi

trebali osećati. Neko od vas kome Bog govori, i poziva vas da dođete ka Njegovom stolu i u Njegov Dom, i da budete Njegov sin ili ćerka, ne postoji ništa tako veliko kao to.

¹⁷ Ta dva dečaka, ako ćemo приметiti njihove prirode, jedan od njih je bio duhovan čovek, to je bio Jakov. A telesni čovek bio je Ezav. Ali oni su bili oboje religiozni. I ta ista stvar se desila skroz dole kroz doba, telesan i duhovan.

¹⁸ Ezav je predstavljao prirodnog, zemaljskog čoveka, religiozno nastrojenog, ali nikada spasenog. To nije bilo u njemu da on to učini. On nije mogao to uraditi. On nikada nije imao u sebi mogućnost da se uzdigne iznad stvari ovoga sveta, telesnih stvari.

¹⁹ Ali, za Jakova, za njega je to bilo tako lako da učini to. Sada, Jakov, Jakov je imao jednu svrhu, a to je bilo da je on čeznuo za tim pravom prvorodstva, nije važno kako je on to dobio, baš dok on to nije dobio.

²⁰ I taj duh rođenja je još uvek predstavljen u svetu danas, i to dolazi svojoj glavi sada: duhovni vernik; i telesni čovek, telesni vernik. Niko ne može reći da oni oboje nisu bili religiozni. Oni su bili. Oni nisu rekli da je jedan služio “idola” a drugi “Boga.” Oni su oboje bili sluge Božije.

²¹ Sada, obratite pažnju na Pisma sada u vezi ovog predmeta, zato što sam siguran da će vam to pomoći. Vidite? Sada, “Ne svako ko kaže, ‘Gospode, Gospode’ da će ući unutra, već onaj koji tvori volju Oca Moga koji je na Nebu.”

²² Sada ako приметите, Jakov je imao jednu stvar za kojom je on čeznuo, zato što, prema Reči, blagoslovi i dobre stvari su bile položene u pravu prvorodstva. I, Jakov, to je bio njegov jedini cilj, jedina stvar koju je on imao u umu bila je “dobiti to pravo prvorodstva.” A Ezav je to prezreo. Onaj koji je u stvari to imao prezreo ga je, ili on se sramio toga. Ali Jakov je to želeo bez obzira kako će ga dobiti, on je to želeo.

²³ Tako je danas sa duhovnim vernikom. Nije ga briga koliko ćete ga vi ismejavati, koliko šala ćete vi praviti, koliko će on delovati bezvezno telesnom umu. Njegov jedini cilj je pravo prvorodstva. On želi dospeti do Boga, jer je to rođeno u njemu. On ne može tome pomoći.

²⁴ *Jakov* znači “prevarant” ili “varalica.” Ali nakon pronalazjenja i dolaska u pravo prvorodstva, on je bio promenjen. To je telesna promena. On je onda bio zvan, Jakov, “Gospodnji princ,” onaj koji se borio sa Njim.

²⁵ Telesni vernik danas, “O, toliko dugo dokle ja idem u crkvu i činim što je ispravno, kakvu razliku to čini?” To je Ezavova grupa. On još uvek zbija šale i prezire prvorodstvo, ne brine za njega. Ali Jakov je to voleo.

26 A duhovan čovek danas, i duhovna žena, koji su izabrani, predodređeni od Boga da dođu do Večnog Života, ako oni trebaju da prodaju sve što imaju, ako oni moraju da izbrišu svoja imena iz svake crkvene knjige u naciji, oni još uvek žele to pravo prvorodstva. To je njima jedina važna stvar, “samo dobiti to pravo prvorodstva,” to je sve. Nije važno kako, sa kog nivoa oni treba da siđu, ako treba da se spuste kraj oltara i plaču, bu-bu, ako oni treba da jure kroz ta—ta—ta mesta i vrate se nazad i isprave sve stvari i prodaju što oni imaju, ili da odustanu od svega što oni imaju i postanu lutilice i stranci, to nije važno. Oni žele pravo prvorodstva. To je sve za čega su oni zainteresovani, to pravo prvorodstva. Sada, ne krivite te ljude. Oni tome ne mogu pomoći. Oni su predodređeni da to učine, izabrani zato.

27 I onda mi vidimo tu dvojicu, telesnog i duhovnog čoveka, to je način kako se uvek dešava. Tako je i danas. To uvek mora biti na taj način.

28 Kajin i Abel. U vrtu Edenskom, kada je Eden bio stvoren, tamo su bila dva drveta za ljude da načine svoj izbor. Sa jednog, on postaje mudar; a sa drugog, dolazi Život. Tamo su bila dva dečaka, Kajin i Abel, obojica njih religiozni. Jedan od njih je želeo Večni Život, i on je ponudio Bogu, kroz veru, bolju žrtvu nego Kajin. Savršen tip današnjih crkava: prirodna crkva, i duhovna crkva. I ne postoji sumnja da ovo što ja govorim obema klasama upravo sada, da će verovatno preko kaseta govoriti njima desetinama hiljada.

29 Ali, pogledajte, tu prirodnu crkvu, to je samo telesna crkva. Oni nikada nisu u stanju da prevaziđu tu malu stvar kao “Ja sam se učlanio u crkvu. Ako ja idem u crkvu, ako ja radim najbolje što mogu, to je sve što Bog zahteva.” Sada, tu istu stvar je i Kajin učinio. On je otišao i načinio oltar. On je prineo žrtvu, prineo je zemaljske plodove. I rekao je, “Ovde je to Bože. To je najbolje što sam imao. Uzmi to ili ostavi.” To je način verovanja telesnog vernika danas. “Gospode, ja ću ići u crkvu. Ja ću se pridružiti najboljoj grupi koju mogu naći. Ja ću plaćati moje obaveze crkvi. Ja ću učiniti ono što je ispravno. Sada, ovde je najbolje što ja mogu učiniti. Ja ću snabdeti ugljem neku udovicu. Ili, ja ću dati deci nešto odeće.” To je sve u redu, ništa nemam da kažem protiv toga. “Ali ako je to, sve. Ako Ti to želiš, uzmi to; ako Ti ne trebaš, Ti to ne moraš da uzmeš.” Sada, to je odnos telesne crkve danas.

30 Ali duhovna crkva! Abel, je pomoću otkrivenja, pomoću milosti, on je video iza toga, i pomoću vere ponudio je Bogu bolju žrtvu nego Kajin. I to je svedočilo o njegovoj pravednosti, Bogu.

31 Ista stvar se desila u Ismailu i Isaku. Jedan je bio od tela, a drugi je bio od Duha. Jedan, od robinje; jedan od slobodne žene.

³² Ista stvar se desila u Izraelu i Moabu, dve velike crkve su se sastale zajedno. I kada je Izrael čeznuo da ide na svoje obećano mesto, duhovna crkva, Jakovljevi ljudi, Izrael na putu; Ezavovi ljudi su ih sreli, Moab, moćna crkva. I veliki vođa crkve, Balam, došao je dole da prokune svoga brata, ali je otkrio da ne može prokleti brata. On je izneverio, slepoćom svojih očiju, da vidi taj predodređeni plan, i da vidi Reč Božiju.

³³ Prvo, "Vera dolazi od slušanja, slušanja Reči Božije." Onda vernik To čuje, prepoznaje To, i deluje po Tome. Telesni čovek će To čuti, zvuk Toga, ali nikad. . . Čuti znači "razumeti" To. Pogledati, je gledati na nešto; ali *videti* to, je "razumeti" to. "Osim ako se čovek ne rodi nanovo, on ne može videti ili razumeti Kraljevstvo Božije."

³⁴ Sada, ovde dolazi Izrael, dolazeći sa Božjim obećanjem, sa čim su bili vođeni u obećanu zemlju. Sada ne neznalice, već vernici, vernici u istog Boga kojeg je Izrael imao, izašli su i pokušali prokleti svoga brata, jer je on rekao da je njegov brat, sigurno bio nepravedan zato što su uradili mnoge stvari koje su bile loše. Ali, vidite li, on je propustio da vidi izbornost.

³⁵ Ista stvar je i sa Ezavom i Jakovom! Ezav je izgledao kao bolji čovek. On se prihvatio i činio milostive stvari. On—on je preuzeo brigu o svom starom slepom tati, pripremao mu je jelo od sretine i brinuo se o njemu, i bio je dobar dečko. Mnoge stvari koje telesni vernici čine su u liniji religije, pomažući udruženja, i—i plaćaju ljudima bolničke račune, i razne religiozne stvari, ali to nije ono o čemu ja govorim.

³⁶ Moab je bio dobar, velika nacija, njegov brat. I Jakov je učinio svašta, i bio je otpadnik; ali je još uvek imao jednu stvar da dosegne, a to je bilo ovladati obećanjem, tim pravom prvorodstva. Ovde dolazi Izrael, Jakovljeva deca, sa istim ciljem. Sada ko će biti ispravan?

³⁷ Balam je izgradio sedam oltara, u Izraelu je bilo sedam oltara. Balam je ponudio sedam žrtvenih čistih životinja; Izrael je ponudio sedam žrtvenih čistih životinja. Tamo dokle god su pristupali ritualno tome, Moab je bio upravo religiozan kao što je i Izrael bio, Ezav je upravo bio religiozan kao i Jakov, i Kajin je bio religiozan kao i Abel. Ali, izbor je ono što određuje to.

³⁸ Kako slepi! Kako su slepa Ezavova deca, duhovno govoreći, ti Moabci, gledali su dole na Izrael i rekli, "Pogledajte ih. Oni nisu denominacija. Oni su gomila otpadnika. Oni žive u šatorima. I mi smo velika nacija. Oni su učinili neko zlo. I oni među njima nemaju organizaciju. Oni su se samo migoljili sledeći proroka." Ali on je propustio da vidi: Bronzanu zmiyu i udarenu Stenu idući ispred njih. On je propustio da vidi te pozvane napolje, izabranu grupu koja prati Božansku zapovest od Boga ka obećanoj zemlji.

³⁹ Na taj način je i danas. Oni kažu, “To je gomila svetih valjača. To je gomila ljudi koji su *to, ono*, ili nešto *drugo*.” Ali oni su propustili da vide da je to sleđenje pravca Reči Božije.

⁴⁰ Izrael je bio na svom putu za obećanu zemlju. Bog, je u Svojoj Reči, načinio obećanje.

⁴¹ Jakov, razlog radi čega je on izabrao da pronade to pravo prvorodstva, bez obzira, on je želeo da ga dobije, jer je on znao da pravo prvorodstva nosi u sebi blagoslove. Ono sadrži život. Nije ga bilo briga kako to dolazi, baš tako on ga je dobio. To je bila najvažnija stvar. Kakva uzvišica bi naišla, nije bilo važno. On je to želeo. On je morao imati to. I on je to dobio. “Blagoslovljeni su oni koji su gladni i žedni pravедnosti, jer će se nasititi.” On je bio na svom putu, i išao je za tim, i primio je to.

⁴² Izrael je bio na svom putu za obećanu zemlju. Nije važno koliko mnogo Moabčana i proklinjanja su oni pokušali da stave na njih, oni su otišli pravo u obećanu zemlju.

⁴³ I danas vi nećete nikad . . . nije važno koliko su oni dobili zakona, koliko mnogo proganjanja, koliko puno progona, koliko puno zlih stvari oni govore, koliko puta oni nazivaju vernike “sveti valjači,” koliko oni govore sve te zle stvari, crkva će nastaviti dalje. Ona mora. Ona ostaje na Reči Božijoj.

⁴⁴ Jednom su se sastala dva kralja. Jedan od njih je bio Ahab, onaj zli, drugi je bio Jošafat; duhovna crkva, telesna crkva.

⁴⁵ Ahab je bi vernik na graničnoj liniji. On je imao proroke. Oni nisu bili nezalice. Oni nisu bili idolopoklonici. Oni su bili Izraelski proroci, ali su oni svi bili učeni i hranjeni i oblačeni od strane Ahaba kralja. To je postalo poput mesta gde su oni imali svu političku potporu.

⁴⁶ Josafat je došao unutra, idući dole, napravio savez, što je pogrešno.

⁴⁷ Vi se nikada ne trebate povezati sa nevernicima. Mi ne bi trebali nikada, bez obzira na sve, ikad staviti naša imena u knjige crkava koje nemaju puno Evandjelje. Nikad! Vi ćete dospeti u nevolje.

⁴⁸ I oni su dospeli u nevolju. I ovaj pravedan čovek je rekao, “Zar ne bismo trebali najpre da se konsultujemo sa Gospodom, i videti da li bi mi trebali ići na Ramot Galadski?”

⁴⁹ Sada pogledajte kako je perfektno izgledala postavka. “Mi posedujemo Ramot Galadski. To je naše vlasništvo, i Sirijci su to oduzeli od živoga Boga. Nećemo li se mi podići i zauzeti tu zemlju?” I on je načinio da govor bude tako lep, i tako legalan, i tako pravedan, dok se Josafat nije poneo za tim!

⁵⁰ I, danas, čovek može stajati za propovedaonicom sa takvim intelektualnim i govorničkim, i obrazovanim govorom, dok

objašnjavanjem ne udalji Silu Svetog Duha od Biblije. Oni mogu objasniti i pobiti Božansko isceljenje. Oni mogu objasniti govor u jezicima i tumačenje, oni mogu objasniti da je krštenje Duhom Svetim, za drugi dan.

⁵¹ Ali čovek koji je izabran od Boga, čovek... "Moje ovce znaju Moj Glas." Vi ste dobili taj Božiji izbor na sebi, to vas nikada neće spotaći.

⁵² Josafat je rekao, pravedni kralj je rekao, "Ima li tamo proroka, da bi mogli konsultovati Gospoda?" Ahab je išao dalje bez toga.

⁵³ To je način na koji čini danas telesna crkva. O, oni su dobili seminare pune sa propovednicima, veliki ljudi, veliki profesori, intelektualci, pametni, duhoviti, o, moj, mnogo umniji od crkve pri—... u stvari duhovne crkve.

⁵⁴ U Nojevim danima, u tim danima, pogledajte prirodnu crkvu. Šta su oni bili? Naučnici, graditelji, pametni ljudi. Ali ti izabrani, Enoh i Noje, bili su pastiri i farmeri, ponizni, i neobrazovani nisu bili pametni, već su znali njihovog Boga; nešto u njima, se pokretalo odazivalo. Mi ćemo stići do toga malo kasnije.

Sada, tako Josafat je rekao, "Ima li ovde nekog proroka?"

⁵⁵ O naravno, telesni je imao njih. "Svakako, da ih mi imamo. Ja imam tamo seminar, puno njih."

⁵⁶ Doveo je četiri stotine njih. Sada, oni nisu bili nevernici. Oni su štovaoci Boga Jehove. Došli su gore, i rekli su, "Dajte nam malo vremena i mi ćemo prorokovati." I tako oni su se svi okupili zajedno. I oni su se vratili nazad sa, "Reči Gospodnjom," i rekli su, "TAKO KAŽE GOSPOD." Izraelski proroci. "TAKO KAŽE GOSPOD. Idite gore, Gospod je sa vama. I vi ćete uzeti Ramot Galadski, zato što to zaista pripada Izraelu." I jedan od glavnih ljudi načinio mu je dva velika roga od gvožđa, kao primer, i on je otišao da udara. On je rekao, "Sa ovim ti ćeš potisnuti Izrael... u stvari potisnuti Sirce napolje iz Ramota Galadskog."

Ali, Josafat, nešto u njemu!

⁵⁷ O, nadam se da Bog ovo donosi do vašeg srca. Ne postoji način da vi sebe obrazujete u tome. Ne možete nikako izučavanjem sebe postaviti u to. To je ono što Bog, odabiranjem čini za vas. "Ne onaj koji trči ili onaj koji—... To je Bog na koga se smiluje."

⁵⁸ Josafat je rekao, "Oni su lepo obučeni ljudi." Bez sumnje on je kazao, nešto poput toga, "Oni su inteligentni, i najpametniji ljudi koje sam ikad čuo. Oni su perfektno obrazovani. Oni su jednomisleni. Oni imaju veliko jedinstvo među sobom. I oni su pametni, i oni imaju puno Istine sa sobom."

59 Potpuna greška ima Istinu. Najveća laž ikada izrečena imala je devedeset— . . . [Prazno mesto na traci—Ed.] procenata Istine u sebi, ta laž koju je Satana rekao Evi.

60 O nalazi se puno Istine u onome što su oni govorili, “Ali postoji li tamo još jedan?”

61 Dakle, šta mislite šta je čovek rekao? “Kada mi imamo četiri stotine njih, najpametnijih, najboljih? Oni nisu tamo napolju u divljini jureći okolo polunagi, ili umotani u ovčije kože, ili nešto slično. Oni su ljudi koje sam ja hranio, ja sam ih obrazovao. Oni nisu ljudi koji ne znaju svoju ABC—du. Oni su učenjaci, i oni poznaju stvar. Oni bdiju, i danju i noću, čitaju svitke i proroštva. Oni znaju šta je u redu. Ja ih imam pripremljene. I oni stoje jednodušno, njih četiri stotine, govoreći ‘Idite gore, Gospod je sa vama.’”

62 Ali ako bih ja mogao za trenutak čitati Josafatov um nekoliko minuta, “Postoji baš nešto što se ne uklapa,” on bi rekao. “Postoji baš nešto što ne deluje ispravno. Zar ne postoji upravo još jedan negde?”

63 “O,” on je rekao, “da, postoji još jedan, ali on ne pripada organizaciji. On je momak drugačije vrste. On je samo jedan otpadnik.” On je kao Jakov. “Ali mi bi ga trebali pitati. Oni kažu da je on prorok. Ali ja u to sumnjam, jer me on stalno proklinje, govoreći, da *ovo, ono* ili nešto *drugo*, ili on nikada ne prorokuje dobro u vezi mene.” Kako bi on mogao? Vidite?

64 Tako oni su rekli, “Hajdemo po njega. On je Imlijin sin.” Tako oni su otišli i doveli ga.

65 I neko ga je sreo na putu, i rekao, “Sada, ti kaži istu stvar koju oni kažu. Ti se moraš slagati sa udruženjem. Ako se ne složiš, jao tebi!”

66 On je rekao, “Ja ću reći samo ono što mi Bog stavi u usta, i ništa više.”

67 Onda nakon što je on stigao tamo, i oni su mu dali noć, on je rekao, “Idite gore, ali ja vidim da je Izrael raštrkan kao ovce bez pastira.”

I Ahab je rekao, “Nisam li ti ja rekao?”

68 Sada, tamo je četiri stotine nasuprot jednog. Četiri stotine obučениh, pametnih, obrazovanih, intelektualnih ljudi nasuprot jednog malog neukog, kao što bismo ga mi nazvali, Miheja. Jedan čovek, ali ipak taj jedan čovek je imao Reč Gospodnju, to je načinilo razliku. Svaki od njih je bio lažan, dokazano je bilo da su lažni. Zašto je Mihej bio toliko različit? Da li je on morao da bude siromašan, da bi bio različit? Ne. Taj . . . Šta je načinilo Miheja drugačijim, on je stajao sa Reči. Reč Božija je bila ono sa čim je on stajao.

69 Sada to je obećano, u ovim danima, “Bog će izliti od Svoga Duha.” To je obećano preko Danijela, da, “Da ljudi, u danima

kada kamen udari u stopala toga lika, da će ljudi koji znaju svoga Boga činiti podvige.” Proroštvo za proroštvom! I svi seminari, na svetu, ne mogu to izneti napolje. Bog će to svakako uraditi, i ljudi će to slediti. Vidite? Ta telesna i ta . . . Prirodna crkva i ta Natprirodna crkva. Vidite li, Reč čini to različitim.

⁷⁰ To je ono što je Jakov mislio, “I bez obzira na ma šta, ja znam da ja ne mogu biti blagoslovljen dok ne dobijem pravo prvorodstva. To pravo prvorodstva je ono što ću ja morati zadobiti.”

⁷¹ I, ali Ezav je to mrzeo, i njegova deca čine istu stvar, još, uvek do današnjeg dana. Oni to mrze. To je uvek bilo tako.

⁷² Kad god nastane probuđenje, ono uvek proizvodi blizance. To je gruba primedba, ali to je istina. Kada je tamo bio jedan porođaj, od strane Isaka i Rebeke, to je proizvelo blizance. Kada je zemlja bila stvorena, to je proizvelo blizance, dva drveta. I kada su se Kajin i Abel rodili, to je proizvelo dvoje. Kada su Išmail i Isak bili rođeni, to je proizvelo dvoje. I kada su se Ezav i Jakov rodili, to je proizvelo dvoje. Jedan od njih, prirodan (jedan od njih, od zemlje); a onaj drugi, Natprirodan. I jedan je gledao u prirodno, intelektualno; a drugi je hodao po Duhu. To je uvek bilo na taj način. Kada se pojavila Luteranska crkva . . .

⁷³ Uzmimo najpre Pentakost. Gledajte na Pentakostalno rađanje. To je donelo veliko, moćno probuđenje koje je prekrilo znani svet, Pentakost. Nije bilo dugo vremena nakon Pentekosta dok čak Pavle nije rekao, da, “Da će tamo biti ljudi koji će se podići među njima, sa izopačenim stvarima, i da će odvratiti ljude daleko od Boga.” I to je upravo baš tačno šta su oni uradili. To je proizvelo dvoje.

⁷⁴ Kada se Luteranska crkva rodila, Martin Luter je doneo duhovno probuđenje. Nije prošlo puno vremena dok se tamo nije pojavio Ezav, pravo iza toga, i organizovao to dole. I to je proizvelo dvoje.

⁷⁵ Onda nakon toga, dolaze Metodisti, Džon Vesli, duhovno probuđenje. I nakon toga, dolazi organizacija, organizovala je to dole. I to je proizvelo dvoje.

⁷⁶ I nakon toga je došao Pentakost, probuđenje. I sada oni su to organizovali, i sada oni su postavili organizaciju. I to je proizvelo dvoje.

⁷⁷ Ali duhovno seme živoga Boga, iako su morali biti putnici, iako su morali biti lutalice, to je uvek prouzrokovalo razdvajanje. Ezav nije još dugo bio sa Jakovom. Toliko brzo čim je Jakov nasledio pravo prvorodstva (slava Bogu) to ga je pozvalo u odvojenje. I kada čovek . . . Nije me briga kojoj crkvi vi pripadate, ako je to telesna, i sa vašim udruženjima sa kojima vi jurite, ljudi sa kojima vi igrate karte, i vaša

književna udruženja, i tako dalje; kada vi osvojite prvorodstvo, to je nešto što je dole u vašem srcu što gladauje za Bogom, kada vi primite to, ono poziva na odvajanje. “Izadite između njih, i odvojte se, kaže Bog.” Odvojenje!

⁷⁸ Crkva postavlja to dole. Vidite, to ne može ići dalje. Ezav je bio vrlo dobar primer telesnog vernika danas, nikada nije bio u stanju da nadvlada svet. On nije nadvladao stvari ovoga sveta. Oni još uvek vole njihova lumpovanja, njihove plesove, njihove šminkeraje, i žene, našminkane na licima, i—i seku svoje kose i—i noseći te male stare haljine, i—i ljudi koji vole da idu na bazene, i—i da puše cigarete, i pričaju male prljave šale; i još uvek pripadaju crkvi. Oni nikada nisu u stanju da prevladaju te stvari. Niti je to mogao Ezav. Ali još uvek, da bi bio religiozan, morao je to da položi na intelektualnu koncepciju. To je ista stvar koju crkva čini danas. “Mi ćemo napraviti organizaciju. Mi ćemo se spojiti zajedno. Mi ćemo napraviti klan, ili kliku, ili nešto poput toga.”

⁷⁹ I to je način na koji se crkva pomera danas, duhovna crkva i telesna, još uvek isto. To se nije promenilo, i nikada se neće promeniti.

⁸⁰ Bog je svetost. Bog, budući Bog, projektovao je to, Lično. Ako tamo ne bi bilo grešnika, tamo ne bi nikad. . . . On nikada ne bi bio Spasitelj. Ali On je bio Spasitelj od početka, tamo ništa nije bilo izgubljeno. I Njegovi Vlastiti atributi pošto je bio Spasitelj, proizveli su grešnika, tamo je moralo nešto da bude spašeno. Pre nego li se nešto trebalo spasiti, tamo je moralo biti nešto izgubljeno. I Njegova pravednost i Njegova svetost! Ako tamo nikada ne bi bilo bolesne osobe, On nikada ne bi bio iscelitelj. Ali od početka, i u početku, On je bio pre početka. On je bio iscelitelj. Tako tamo nije ništa bilo bolesno, tako to je proizvelo bolesne osobe, da bi ih On mogao isceliti, da bi Njega to načinilo isceliteljem.

⁸¹ Iz te iste Svete Oblasti odakle dolazi spasenje, dolaze i prokletstva. Iz istog oca i majke koji su proizveli Jakova, proizveo se i Ezav. Vidite? To je Bog. On ne može promeniti Njegov plan. Oni moraju ići baš jednako. Cela priroda je uvijena u to. To mora tako. Jeste li dobili ono što sam mislio? Kreće se tačno unutra. Mora postojati neko ko je izgubljen, da bi bio spašen. I ako tamo ne bi bilo, On, Njegov. . . . On budući Spasitelj je načinio to. Dubina doziva dubinu.

⁸² Kao taj mali dečak o kome ja uvek govorim, koji jede gumicu sa olovke, i pedalu sa bicikla, njemu je bio potreban fosfor. I toliko dugo dok je tamo bilo nešto da žudi za fosforom, morao je negde da postoji fosfor najpre. Načinjen za to načinjen za to. Tamo je morao biti fosfor pre nego što je on imao žudnju za njim. I to, taj fosfor, mu je bio pokazan, i onda je on otišao nazad po fosfor.

⁸³ Na taj način je Bog naš Spasitelj. I tamo je moralo biti nešto izgubljeno, da bi On to spasio, da bi Njega to načinilo Spasiteljem. To je sve što deluje, i to je na Bogu. Sve, sve je u Njemu; ne u propovedniku, ne u crkvi, ne u organizaciji, već u Bogu, da bi izbor ostao savršen. Vidite? To je u Njemu. Da. Luterani . . .

⁸⁴ I onda mi vidimo jedno drugo razdvajanje, to su bili Abraham i Lot. Oni su bili braća. Ali Lot je bio čovek telesnog razmišljanja. On je uvek bio napolju radi neke velike stvari, nešto sa mnogo šljokica na tome. Baš kao majmun, kao što sam rekao, uvek sežući za blistavim stvarima. Taj duh nije napustio ljude, još ni danas. Oni će sezati za . . . Oni idu do grada, i oni neće doći u jednu malu staru crkvu kao što je ova. Vidite? Oni žele najveću crkvu tamo u gradu, najintelektualnijeg pastora, gde idu najbolje obučeni ljudi, gde ide načelnik grada. To je još uvek Ezavov duh. Od početka njima je istinski pripadalo prvorodstvo, nazivali su sebe Crkvom, ali oni su to izgubili jer su To prezreli. Vi ne možete zadobiti te ljude da kleknu na kolena, i da viču i da preklinju Boga, i da izađu napolje i imaju službu isceljenja, i izdrže progonstvo sveta, i prime Svetog Duha. I oni—oni neće to učiniti. Oni to preziru. Oni nazivaju to “gomilom svetih valjača.” Baš ono što je Biblija rekla da će oni činiti. Oni to čine jer je to njihova priroda. To je ta priroda. Kao vrana i golub, dve prirode. Oni žude za tim zato što je to ono što oni jesu. Oni nikada neće (nikada) videti nešto drugo, jer oni nisu rođeni da to vide.

⁸⁵ A oni drugi, vi ne možete njega držati udaljenim od toga, jer je to Božije odabiranje. On je rođen da bude duhovan čovek ili duhovna žena. Nešto u njemu doziva to. O, ja—ja se nadam da to dolazi do mesta tamo gde mi možemo, vi možete videti šta ja—ja mislim, zatvarajući to sada. Sada Abraham . . .

⁸⁶ Setite se, toliko dugo dokle su oni bili udruženi zajedno, prirodna crkva i duhovna crkva, oni nikad nisu dobili blagoslov. Jakov, nikada nije bio blagoslovljen dok se nije odvojio od Ezava. I Abraham nikada nije bio blagoslovljen sve dok nije sebe odvojio od Lota.

⁸⁷ Lot je imao svoj mali molitveni sastanak u njegovoj crkvi tamo dole, učio je svoje sinove i kćeri i njih. Ali on je živeo takav život, sve dok, kada je on otišao da govori o kraju, oni su ga ismejavali.

⁸⁸ Ista stvar danas! Vi govorite o Božanskom isceljenju i o sili Božijoj, i tako dalje, oni to ismejavaju. Taj isti duh. To su ta dva velika duha, religiozna, drže ceo svet; vernici i nevernici, vernici i takozvani vernici, jedan imitira ovog drugog. Sada kada je Abraham odvojio sebe . . .

⁸⁹ Da li ste primetili Isusa? U Njegovom govoru o Dolasku, Drugom Dolasku, On je rekao, “Kao što je bilo u danima Noja,

oni će jesti, piti, ženiti se, udavati se.” Ali kada ja On govorio o Lotovim danima, On nikada nije ništa rekao o tome. “Kao u danima Lotovim,” to je za otkrivenje.

⁹⁰ Gledajte šta se desilo u Lotovim danima. Tamo je bio Lot dole u Sodomi, dobro smešten, intelektualac, postao je jedan od velikih ljudi u gradu, sudija, sedeći na kapijama i sudeći ljude. Njegova žena je pripadala svim udruženjima koja su bila u gradu. I njegove ćerke, sve one udate sa onima koji proslavljaju, intelektualci, visoko obrazovani, pametni, bistri. A Abraham je živeo pod šatorom pod hrastovim drvetom. Ali jednog dana oni su oboje imali posetu.

⁹¹ I tamo je bio intelektualni propovednik koji je otišao dole i propovedao, i pozvao ih napolje. Pogledaj na— Pogledaj na poruku, “Izađi napolje,” rekao je on Lotu.

⁹² I on nikada ne bi bio pozvan napolje ako to ne bi bila milost radi Abrahama. Rekao je, “Ako nađem pedeset hoćeš li ih Ti poštediti? Ako ja nađem trideset ljudi? Ako ja. . . Ako nađem deset?” To je onoliko dokle je on išao. I On nije mogao čak naći deset među njima.

⁹³ Nije čudo, “Kao što je to bilo u Nojevim danima.” Setite se, Noje nije bio tip Crkve; Enoh je to bio, jer nije išao kroz nevolje, već je bio prenesen pre nego što je nevolja nastupila. Enoh je otišao Kući, on nije išao kroz nevolje. Noje je prošao.

⁹⁴ Sada, gledajte pažljivo dok mi krećemo u to. Gledajte kakvu vrstu znaka je dobio Abraham i njegova porodica. Oni su dobili Natprirodno. “Abraham!” Kako je On znao da je on bio Abraham?” “Gde je tvoja žena, Sara?” Kako je On znao da je on oženjen, ili ima ženu, Saru?

“Ona je u šatoru.”

⁹⁵ Sada, Čovek sedeći tamo, jedući meso, pije mleko, i jede kukuruzni hleb. “Gde, gde je tvoja žena, Sara?” Kako je On znao te stvari? Kako je on to znao? Mislite o tome. Vi zovete. . . Vi duhovni ljudi, neka to dospe do vas. Kako je On to znao, kada je On delovao kao stranac, prašnjav po odeći?

I kada je Abraham rekao, “Ona je u šatoru, iza Tebe.”

⁹⁶ I On je rekao, “Ja ću onda. . .” “Ja, Ja,” lična zamenca. “Ja,” taj Čovek, Bog čineći Sebe objavljenim u telu. Bog! Abraham Ga je nazvao Elohim. “Ja, Ja ću te posetiti. Ja ću održati Svoje obećanje. I prema vremenu života, Ja ću te posetiti, i ti ćeš imati tog dečaka o kome sam ti Ja govorio.” I Abraham, sto godina; a Sara, devedeset.

⁹⁷ I Sara se nazad u šatoru; oko četiri mala šatora, a glavni šator je postavljen pozadi. I iza zastora, ona je slušala. Ona je to čula. I dole u njenom srcu ona se smejala, rekla je “Ja, jedna stara žena od sto godina, i moj gospodar,” njen muž, “moj

gospodar, star, i misliš da bi mogli imati zajedno ponovo zadovoljstvo, kao oženjeni mladi ljudi? O, kako to može biti?" I ona se nekako smejala.

⁹⁸ On je Svojim leđima bio okrenut šatoru. On je rekao, "Zašto se ona smejala?" O, brate tu si ti!

⁹⁹ Pogledajte na telesne crkve koji dobijaju propovedano Evanđelje. Moderni Billy Graham i njih tamo dole propovedajući Evanđelje, "Izađite iz toga!" Ali da li oni dolaze? Ne. Vrlo, vrlo, vrlo malo njih.

¹⁰⁰ Posmatrajte Abrahamovu grupu, te pozvane napolje. Sada primetite. I On je njemu dao ovaj znak, i on je verovao Njemu. I On je iščeznuo pred njim, i otišao dalje. Oh, kako je to oduvek bilo odvajanje, pozivanje napolje!

¹⁰¹ Sada, ta dva duha. Požuriću malo sa vama, požuriću sada malo da dobijem mesto gde ja želim da vi vidite. Te dve grupe su spojene blisko zajedno, skroz dole kroz doba, još od samog početka vremena; prirodna crkva, i duhovna crkva. Oni su bili kroz Stari Zavet, oni su bili kroz Novi Zavet, i oni su još i danas.

¹⁰² Sada, oko dve hiljade godina ranije, to je otišlo ka glavi, i to je došlo ka glavi u dvojici ljudi: jedan od njih, Isus Hrist; a drugi, Juda Iskariotski. Sada, Isus se udružuje u Dolasku, u Njegovom drugom Dolasku, ta dva duha razlikovaće se u mnogome od onoga šta su bili tamo nazad. Sada ovde ja želim da vi obučete vaše—vaše Slavne haljine. Ova dva duha će biti različiti. Zato što je, Satana došao i živeo u čoveku koji je bio crkveni član, Juda Iskariotski, živeo je u telesnoj crkvi, i bio je prijatelj crkve sve vreme. Ali on je došao i prevario, ili mislio da je prevario svog brata. On je došao unutra i pretvarao se da je bio je jedan od njih; okusio je dobre Božije stvari, kretao se pravo dalje u Duhu, delovao je tako, otišao napolje i propovedao Evanđelje, i izbacivao đavole. Ali dole u njemu, sve vreme, on je bio Juda, od početka. Biblija je rekla, "On je bio rođen kao sin propasti."

¹⁰³ Sada setite se, postoji telesna crkva tamo nazad, Ezav, Fariseji i Sadukeji.

¹⁰⁴ Ali gledajte tog momka koji misli o sebi baš... On će ići napred sa Porukom za kratko, ali on baš ne želi da stavi svoje ruke previše na To. Vidite li te duhove? Isus je rekao, "To će biti tako blisko istinskoj stvari, da će prevariti same Izabrane," Izabrane ako ste primetili to "Ako bi to bilo moguće." Ali to nije moguće. Vidite to će prevariti.

¹⁰⁵ Sada gledajte, ne samo telesna crkva, tamo napolju, ta regularna rutinska telesna crkva Ezavova grupa.

¹⁰⁶ Mi smo sada dobili istreniranu Judinu grupu, koja je mnogo više prevarljiva, mnogo više prevarljiva dolazeći u samo naručje blagoslova. Baš kao u Jevrejima 6 i 10, kako je rekao,

“Koji su jednom bili zajedničari i okusili silu budućeg sveta koji dolazi, i učinili sve te stvari; ako... i onda ako su oni primili poznanje o Istini, i zatim ako se oni svojevolutno okrenu od toga.” “Svojevolutno,” šta je to? “Drže Krv Zaveta, sa kojom su bili posvećeni, za nečistu stvar.”

¹⁰⁷ Dozvolite da vam to ilustrujem. Ovde je to. Onda je čovek, on je dobar momak, fin dečko. On je pozvan, i on oseća u svom srcu da on želi da bude propovednik. U redu, on prihvata Isusa kao ličnog Spasitelja. On je fin dečko, niko ne može da kaže ništa protiv njega. Nakon toga, ide predmet posvećenja. Čovek žudi kada on gleda na ženu. On... To je u njemu. Vidite? I onda, sledeća stvar, možda je on pušio, i on želi da puši. Možda on želi da se kocka. Možda on želi da učini neku lošu stvar. On zna da on ne bi trebao da to radi, tako on kaže, “O Bože, stavi Krv Isusa na mene, i posveti me.”

¹⁰⁸ I on postaje posvećen. On može uzvikivati proslavljati Gospoda, činiti neke stvari, takođe ići napolje i činiti stvari. Setite se, Isus je rekao da će taj tip biti tamo u taj dan. “Mnogi će doći i reći, ‘Gospode, nisam li ja prorokovao, propovedao? Nisam li ja izbacivao đavole u Tvoje Ime?’” Isus je rekao “Ja vas nikada nisam upoznao, vi počinitelji bezakonja.” Vidite tamo su oni.

¹⁰⁹ Sada gledajte ovo sada. Mi dolazimo ka tome da načinimo stotine miliona vlasi, pravo na oštrici Evandjelja, “Oštريا nego dvosekli mač, razdvajajući moždinu od kostiju, i Rasuđivač misli!” Haleluja! Bože, neka to prodre kroz to. “Rasuđivač misli koje su u umu.” To je Evandjelje, Sila Božija. Manifestovana Reč Božija je Evandjelje.

Vi kažete, “Biblija je rekla. To je—to je Reč Božija.”

¹¹⁰ Dakle, ta Reč manifestovana je Evandjelje. To Evandjelje dolazi ka nama ne samo kroz Reč, već kroz silu i demonstraciju Svetog Duha da prikaže Silu, da oživi Evandjelje.

¹¹¹ Kada sam ja otišao u Indiju, arhijerej Metodističke crkve je izašao napolje, rekao je, Gos. Branham, mi ne želimo znati ništa o misijama. Mi znamo više o Bibliji nego što ćete vi svi ikada znati.” Rekao je, “Mi smo bili crkva, postavljena ovde dve hiljade godina pre nego što ste vi bili nacija.” To je tačno. I rekao je, “Mi smo čuli da te je Bog posetio i dao dar koji može načiniti ovu Bibliju živom.” Rekao je, “To je ono za čega smo mi zainteresovani.” O, moj! Vidite, taj čovek je bio sin, ne unuk, kao što je David rekao. Vidite? “Mi želimo znati. Je li to istina?”

¹¹² Rekao sam, “Naravno, to je istina. ‘Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek.’”

¹¹³ Sada, primetite njega, ta prirodna crkva progona duhovnu crkvu. Sada, mi nalazimo onda da se Juda pretvarao da je brat, jedan brat, i onda se uspeo do svoje glave i konačno je došao do vrhunca.

114 Sada gledajte tog malog propovednika. On dolazi do mesta, i kaže, "Gospode, ja sam gledao na žene. Ja ne bih trebao da to činim. Ja sam bio, znaš već, upustio se na neki način u stvari sveta. Ja ne bih trebao to činiti. Ja sam trošio svoje pare na trke konja. Ja—ja ne bih trebao to činiti. Ja—ja sam svaku noć išao na prikazivanje filmova. Ja to ne bih trebao činiti. Ja sam čak uživao u vulgarnim slikama i stvarima poput toga, ja imam postere devojaka u svojoj sobi. Ja ne bih trebao to činiti. To su stvari ovoga sveta. Posveti me, Gospode!"

115 I Gospod kaže, "U redu, Ja ću to učiniti." On pošalje Krv Isusa Hrista i posveti ga.

116 Onda, kada on učini to, jedne noći on prođe kraj nečega i čuje nešto. On ide tamo i sluša. On čuje o krštenju Svetim Duhom, ispunjenje Duhom. Zatim on se zagleda u to, "O, moj, nije li to divno! Ali, reći to, to će uništiti moju službu ako budem propovedao to. To će učiniti da me moja majka istera iz kuće. Oni će me isključiti iz moje crkve ako ja ikada budem ušao u to. O, bolje je da se udaljim od toga. Ali da razmislim o tome. Da, to je Istina, to je Biblija."

117 Dakle, kao jedan poznati propovednik, poznat širom sveta, nedavno smo ga našli (preko čoveka koji je bio sa mnom u Porto Riku) na njegovim kolenima, govoreći u jezicima, u Londonu, Engleskoj; moćan čovek, jedan od najvećih evanđelista na svetu danas. I taj čovek, njegov brat bio je sa mnom ovde, Duhom ispunjen čovek, odjurio je ka njemu i rekao, "O brate, to je to."

118 On je rekao, "Ja to znam. Ja to znam. Ali, gledaj, hoću nešto da ti kažem."

119 On je rekao "Propovedaj to sada. Propovedaj to. Ovo je čas. Sa svojim uticajem, ti bi mogao potresti svet."

120 On je rekao, "Ne, ja to ne mogu propovedati. Vidiš, taj—taj crkveni svet bi me odbacio. Ja to ne mogu propovedati. Ja ne mogu to učiniti." O, brate!

121 "Budući jednom posvećeni i došli do spoznaje Istine, pogledali u To, videli da je to tačno; i okrenuli se od toga, oni razapinju sebi Sina Božijeg, i izlažu Ga javnoj sramoti, stideći se Evanđelja."

122 Pavle je rekao, "Ja se ne stidim Evanđelja Isusa Hrista, jer je To Sila Božija na spasenje." To je Sila Božija delujuć među Njegovom Crkvom.

123 Ali oni kažu, "Ja ne mogu to činiti." Taj čovek je rekao, "Oni će misliti da sam Pentakostalac. Oni će me..." On je rekao, "Moja—moja reputacija će biti uništena." O, brate!

124 Ja nemam svoju reputaciju. Ja mislim o Njegovoj. Njegovoj reputaciji, to je Ono.

125 Ali vidite koliko blizu oni mogu doći ka Tome, znate već, “Računajući Krv saveza kojom je bio posvećen, stvar koja ga je posvetila i izvela iz sveta, i pokušala ga premestiti Ovde preko. I onda on je To razgledao, i dobio je znanje o Tome. Okrenuti se od Toga, onda tamo nema više žrtava za greh,” rekla je Biblija, “već strašno očekivanje suda i revnost vatre koja će proždreti protivnike. ‘Jer je moja osвета,’ kaže Gospod. Onaj koji je prezreo Mojsijev zakon, umro je bez milosti, u prisustvu dva ili tri svedoka. Koliko veću kaznu, i goru kaznu, je zaslužio, propovednik koji je bacio Krv Isusa Hrista pod svoje noge, nakon primanja poznanja o Istini, i računajući To kao nečistu stvar.” Huh!

126 Vidite li gde smo mi? Isus je rekao, “Budite pažljivi.” Vidite kakav je bio Juda? On je bio ispravan sa njima. On je bio Ezav učinjen većim za to doba. On je bio varalica, imitator načinjen većim za to doba. Ovde on dolazi pravo gore, ponovo, kao brat Isusov, pretvarao se da je brat. Ali u njegovom srcu, on je bio sa starom telesnom crkvom sve vreme, jer je to gde je on prodao Isusa takođe. On je prodao Isusa, njegovo prvorodstvo, upravo za onoliko kao i Ezav za zbrčkanu čorbu. On je prodao svoje prvorodstvo za trideset srebrnjaka.

127 Mnogi muškarci i žene danas prodali su njihovo prvorodstvo za nešto popularnosti, neku malu stvar sveta koju vi nikada ne nadvladate; nešto malo, žene, šminkajući se i šišajući na kratko kosu, noseći kratku odeću; muškarci za male prljave šale i pušeci cigarete, nešto od sveta. “Ako vi volite svet ili stvari sveta, ljubav Božija nije u vama,” kaže Biblija.

128 Ja ne želim da vas povredim, mi smo gore na kraju. Mi dolazimo sada gore, mi dolazimo uz merdevine brzo sada.

129 Vidite li kako je to? Oni to čine. Oni su za to predodređeni. Oni mogu imitirati i biti baš slatki i ponizni, baš toliko blizu, kao Hrišćani, tako bliski da bi prevarili same Izabrane; ali po njihovim rodovima vi ćete ih poznati.

130 Žena u šorcju, meni nikada nije izgledala kao Hrišćanka. Biblija je rekla, “Grešno je i sramota za ženu da seče svoju kosu.” Samo je jedna žena u Bibliji farbala svoje lice, bila je to Jezabela.

131 Kako stoje stvari sa muškarcima, vi muškarci koji bi trebali biti Hrišćanski ljudi, a dopuštate svojim ženama da čine tako? Kada, će vas Bog držati odgovornim za to! Niste muškarci! Telesni! “O, ja ću ići napolje i onda se priključiti ovoj crkvi.” [Prazno mesto na traci—Ed.] “...vi mislite o tome.” To je tačno ono što je Pismo reklo da će oni činiti, i to je baš tačno ono što su oni uradili. I to je ono što će oni činiti, kompromise!

132 Neko kaže, “Bili, ako ti ne prestaneš sa tim, to će svakoga oterati.”

¹³³ Postoji jedna stvar koja neće otići Sveti Duh, zato što je To Njegova Reč. I pravi predodređeni vernik neće otići dalje, jer je To Hrana njegovoj duši. On To voli. Ništa ga ne može udaljiti od Toga. On će uraditi ma šta, kao Jakov, jer on želi to pravo prvorodstva. On će stajati tamo. Ja ne marim ako će ga to koštati svakog prijatelja koga on ima, ako će ga to koštati posla, ako će ga to koštati njegovog crkvenog članstva, ako će ga to koštati svega. On će se još uvek držati toga, jer on tome ne može pomoći. Nalazi se nešto u njemu, što ga pokreće, dubina koja doziva Dubinu. O, tu ste vi, nešto što je u njemu!

¹³⁴ Pogledajte, ma šta što vi želite naći u Bibliji, i postaviti ovde, idite nazad ka Postanku i vidite odakle je to izašlo, vidite odakle je to došlo. Svi duhovi i pokreti današnjice vraćaju nas u Postanak. To je ono što smo mi činili da bi vam dokazali sve stvari koje vi vidite, prijatelji. Nemojte to zaboraviti. Nemojte dopustiti da to prođe povrh vaših glava. Neka se to upije u vas. To su Božije stvari. To ide ka glavi; i Isus je predskazao da će to doći ponovo ka glavi u zadnjim danima, i da će to ići kroz ovo: Pečat Božiji, i žig zveri; dve duhovne sile radeći zajedno.

¹³⁵ Sada, svako zna da je Pečat Božiji prvorodstvo, krštenje Svetim Duhom. Efežani 4:30, kaže, “Ne žalostite Svetog Duha Božijeg, kojim ste zapečaćeni do dana vašeg otkupljenja.” Kada su oni bili nanovorođeni, oni su bili ispunjeni Duhom Svetim. Sveti Duh je novo Rođenje, mi to znamo. Vi ste—vi ste začeti od Duha, ja ću to priznati. Ali dok se vi ne rodite!

¹³⁶ Nalazi se začeta beba u utrobi majke, ona ima jedan oblik života. To je život, i taj mali... te male ćelije u tom telu mrdajući se i trzajući i poskakujući na *ovaj* način. Ali kada je rođena, ona ima... [Brat Branham tapše rukama jednom, imitirajući udarac po stražnjici—Izdavač.] i ovako, i onda ona provrišti postajući živa duša.

¹³⁷ I beba može ići u crkvu i reći, “Oh, ja verujem u crkvu. Ja, ja ću ići, ja ću uraditi *tako*. I ja sam dobar... Ja želim da delujem ispravno, ja želim da činim ispravno.” Ali ono što je tu potrebno je jedan Evanđeoski šamar da probudi to, da vrišti za Večnim Životom; i taj Sveti Duh vrišti unutar nje, kao što On nikada pre toga nije. Onda je ona novo stvorenje, to je rođeno od Duha. Zatim počinje da raste, kreće i ima svoje biće u Bogu; vidite, baš kao beba, prirodna beba, ima svoje biće u svetu.

¹³⁸ Onda ako se ovaj zemaljski šator i raspada, mi imamo jedan koji čeka, vidite. Baš onoliko sigurno kao što smo dobili prirodno telo, postoji i duhovno telo da ga prihvati kada izlazi iz svoje majke. I kada ono izlazi iz majke, zemlje, što je ona, ono je u njenoj utrobi sada, uzdišući, vičući, (O Bože!), stenjući, pateći se, stareći, i razne bolesti i sve ostalo pritiskajući to, i taj duh iznutra gleda zemlju iza reke. Ono uzdiše, migolji se, poskakuje, (da, gospodine) zato što se tamo

nalazi život koji večno živi. On je u telu koje će da umre. I ponekad, kao što je majka donela prirodnu bebu, i ona je dobila duhovno telo; i zemlja će doneti, i rodiće se prirodno telo, i fizičko telo. . . u stvari nebesko telo će posegnuti tamo. Ako se ovaj zemaljski šator razori, mi imamo jedno koje čeka. To je razlog što vi zaboravljate stvari ovoga sveta. One su mrtve, vama. Tamo je Duh.

Sada posmatrajte to dok se krećemo sada, ta dva duha.

¹³⁹ Sveti Duh je nanovo Rođenje, mi znamo to. To je biti nanovo rođen od Duha Božijeg. To je kako ste vi rođeni, od Duha. Biti rođen od Duha, to je nanovo Rođenje. U redu. Vi ste začeti od Duha; zatim kada ste vi rođeni od Duha, vi ste ispunjeni sa Svetim Duhom. U redu.

¹⁴⁰ Onda kada su ova dva duha na zemlji, prirodni i duhovni, ponekad taj. . . ja sam to video. Sada pri kraju, želim doći vrlo blizu sada, govoreći ovo za nekoliko minuta. U prirodnom ili u duhovnom, ma kom. . . Sada nadam se da svako ovo hvata. Sada budite baš mirni i u poštovanju kako samo možete.

¹⁴¹ Sada, jeste li ikada videli ovo? Vi ste videli u našim crkvama danas, čak i u grupama gde smo mi odvojili sebe i načinili organizacije; i mi smo videli sve to. I vi ste videli da čovek uzme određeno Pismo, i, brate, taj čovek može uzeti to Pismo i učiniti ga živim, načiniti ga živim baš tačno onako kako je to obećano ovde u Bibliji. I sledeći čovek će ga videti kako to čini, i on će doći okolo pokušavajuću da učini to, i zakazati. Ja se nadam da vi to čitate sada. On će zakazati. Zašto? Pismo nije inspirisano njemu. On samo pokušava da to imitira. On pokušava da deluje poput nekoga. On nije bio. . . Pa, možda je on bio poslat od čoveka. Možda je neki čovek rekao, "Pa, i ti možeš učiniti istu stvar." Vidite, upravo baš kao što je Isus rekao da će to biti na ovaj način. Biblija je pokazala to u zadnjim danima, "Kao što su Janes i Jambres stali nasuprot Mojsija."

¹⁴² Tamo je stajao Mojsije, i tamo je stajao Jambres. I Mojsije je bacio svoj štap dole, i to je postalo zmija. "Zašto," Faraon je rekao, "dođite ovamo, Jambresi, vi možete učiniti istu stvar." I on je učinio, vidite. Ali šta se desilo? Onda je Mojsijev štap progutao njegov. Vidite, to je bilo manifestovano. Gde je bio njegov štap?

¹⁴³ Baš poput super čulnog opažanja. To je kao što su neki od ovih spiritualista. To je kao neke od ovih crkava koje imaju telesno verovanje, daleko od puta. Stvar toga je. . . Oni kažu, "Pa šta, to je za neki drugi dan." Oni su svi zajedno u autu. Ali posmatrajte taj duh u zadnjim danima kako ide da imitira istinski Duh. Vidite? To je odakle vaše nevolje potiču. Baš tačno kao i onaj pravi, vidite; ali on ne može načiniti to manifestovanim, on ne može to držati, on ne može istrajati. O Bože!

¹⁴⁴ Ljudi dođu gore i kažu, “Ja imam takođe Svetog Duha.” Pogledajte način na koji oni žive; to ne traje duže od jednog probuđenja do drugog, od jednog skupa do drugog. To je manifestovano, oni nisu To dobili. Ako je čovek rođen od Duha Božijeg, ili žena, oni imaju rodove Duha. Oni žive pobožno. Oni žive takav život. Vidite? Oni se drže daleko od stvari ovog sveta. Bog se pokreće u njima i čini Sebe manifestovanim, i dokazujući da je On Bog koji deluje unutra. Drugi to imitiraju. Vidite?

¹⁴⁵ Imitiranje, to je ono što je bilo činjeno celim putem dole, imitiranje. Pogledajte Išmaela, i Isaka; i skroz dole, vidite, imitiranje. Gledajte proroka Mojsija, i gledajte proroka Balama. Vidite? Vidite kako su oni došli dole! Gledajte Judu, i gledajte Isusa.

¹⁴⁶ I Isus je predskazao da će taj Sveti Duh, u zadnjim danima, biti Božiji Pečat. Sada, šta će da bude žig zveri? Biće odbacivanje Božijeg Pečata. Jer, svi koji nisu imali Pečat Božiji imali su žig zveri. I ako su to dva duhovna znaka, jedan od njih će biti istinski znak od Boga, drugi će biti otpadnički. Možete li to videti?

¹⁴⁷ Gledajte na znake u Starom Zavetu. Kada je truba zaspivala, ta jubilarna, nakon svakih toliko mnogo godina, robovi su otišli slobodni jer je truba zaspivala. Dakle, svako ko je želeo da bude slobodan, mogao je ići. Ali neki od njih, oni su voleli što su bili robovi, tako oni su ih odveli do oltara i po crkvenoj dužnosti probušili njihove uši sa šilom. I oni su bili označeni zauvek, oni su uvek služili gospodara.

¹⁴⁸ I danas vi ćete čuti Istinitu Evandeosku poruku, “Sada vi možete biti slobodni ako to želite,” Bog vam govori. Ali kada vi dospete do granične linije i pogledate preko, i imate znanje o Istini, i onda se okrenete i udaljite, on probuši vaše uši i vi ćete uvek biti jedan intelektualni vernik. Vi ćete biti religiozni i ići u crkvu, ali nikada nećete primiti Svetog Duha. Vidite, onda vi tome služite do kraja vaših dana. Sada, žig zveri, ili Pečat Božiji. I mi dospevamo tako blizu.

¹⁴⁹ Sada, gledajte, ta Reč mora biti inspirisana; čuti To, prepoznati To, i delovati po Tome. Mnogi ljudi će čuti, ali neće To prepoznati.

Bog će reći, “To je čas za tebe.”

¹⁵⁰ “Ja ne želim biti sveti valjač. Ja—ja ne želim ništa od Toga.” Vidite, oni To ne prepoznaju.

¹⁵¹ Mi ćemo ići na skupove, veliki Sveti Duh će doći dole. Ja sam sedeo prošlog dana, kada je vizija došla i tačno je predskazala šta će biti. Rekao sam, “Evo dolazi mladi čovek.” “Dodi ovamo,” dao je znak tome konobaru, “ti imaš srčane tegobe i ti tražiš. . .”

“Da. To je potpuno tačno.”

152 “Vidi tu ženu koja dolazi tamo?” “Dođi ovamo. Ti imaš tumor na grudima, i to je na levoj dojci, i ti si u vrlo lošem stanju. I ti si grešnik i ne . . .”

“Potpuno tačno.”

153 Ti ljudi sedeći tamo, gledajući okolo, propovednici i svi, rekli su, “O moj!” Išli su na sastanke, gledali Svetog Duha kako ide kroz skup i govori tajne srca, i stvari poput toga. Relki su, “Divno. Da.” Vidite? Vidite? O, brate! Vidiš? To je—to je—to je na drugoj strani, tamo se nešto dogodilo. Žene će upravo nastaviti da idu dalje tako, čineći iste stvari. Ljudi će ići tačno nazad, kao svinja u svoju kaljužu i pas na svoju bljuvotinu, baš isto. Zar ne vidite? Sada ja govorim za . . . tim . . .

154 Vidite, vi morate shvatiti onda, prijatelji, u kakvom ste vi stanju. Radi tog razloga je ova traka, rekao sam, “Samo za crkvu.” Vidite? “Samo za crkvu.” Ako ste vi bili pozvani od sveta . . . od tame ka Svetlu, od smrti ka Životu; od formalne, intelektualne koncepcije o Hristu, ka iskustvu nanovorođenja; i pazeći svoj život, koji odlaže stvari ovoga sveta po stranu, i vi stojite za Hrista, bez obzira; onda se nešto desilo. Vidite? Nalazi se nešto u vama što gladauje i što se pokreće, kao što je bilo sa Jakovom. Vidite, vi se borite sa Gospodom, i vi hodate drugačije nakon toga. Nešto je drugačije u vama, vi ste bili promenjeni.

155 Sada, to mora, jer to ne može biti učinjeno, to mora biti vama inspirisano. Ja ne marim, ja mogu stajati ovde i propovedati dok ja ne dobijem . . . dok mi ne otpadne kosa, dok se moja ramena ne poviju dole i da imam devedeset godina, i da vi slušate svaki dan; sve dok Bog to ne oživi vama, vi ste još uvek u istom stanju.

156 Dva dana sam to izučavao i molio se u vezi toga. Vidite? Rekao sam, “Gospode, da li ja to treba da kažem crkvi?”

157 Nešto je reklo, “Kaži to. Vreme je na dohvat ruke. Reci to.” Ja osećam da će me on uskoro skloniti, tako ja želim da vi to znate.

158 “Niko ne može doći ka Meni,” rekao je Isus, “osim ako ga Moj Otac najpre ne dovede. O, ja znam da vi kažete da imate Boga i Abrahama, za svog oca; ali ja vam kažem ovo, vi ste . . . vaš otac je Đavo,” rekao je Isus. Religiozni ljudi, sveštenici, veliki ljudi, “Vi ste od Đavola, vašeg oca.” Vidite?

159 Primitite rodove Duha. Sada, vidite, to mora biti vama oživljeno.

160 Ja ne mogu zamisliti Noja kako govori, “Znate šta? Moguće je da će jednog dana padati kiša, tako ja ću otići i napraviti jedan brod. Ako bude kiše, pa, ući ću u brod i otići dalje. I ništa me neće uznemiriti, zato što ću ući u brod i otići dalje.”

Možete li vi to zamisliti? Ne. Ne. Nije to bilo tako. Ako bi to bilo tako. . . O, moj, Izabrani čujte to sada. Ako bi to bilo tako, prvi izrugivač koji bi naišao, kao što je Biblija rekla da ih je bilo, i ismejavao ga, on bi položio svoj čekić dole i udaljio se.

¹⁶¹ Kao što ljudi čine danas, počnu sa Isusom; i kada oni pogledaju preko i vide Istinu, oni se vrata nazad i udalje od Toga. Oni ne mogu stajati sa Tim.

¹⁶² Kao što je taj pomenuti Evangelista rekao, “To—to će uništiti moju službu.” Ja ne marim za službu koju će Sveti Duh uništiti. To bi i trebalo biti uništeno. Sada, ali, vidite li, to je ponos, tako mnogo ljudi, tako puno ponosa. O, primetite sada u ovome.

¹⁶³ Noja je bio napolju u polju, i on je čuo prepoznao, i on je delovao. Nije bilo važno koliko puno izrugivača je došlo, on je upravo nastavio gradnju.

“Noje, ti si sveti valjač.”

¹⁶⁴ “Ne smeta mi ni malo.” Nastavio je gradnju! On je čuo. On je prepoznao da je to bio Bog, i prosudio kroz Pisma, i to je bilo tako. On je nastavio graditi brod, bez obzira.

¹⁶⁵ Možete li zamisliti, da li bi ste ikada mogli zamisliti to, da je Mojsije, na svom putu za Egipat, izašao napolje jednog dana i rekao Sefori, svojoj ženi, “Sefora, znaš šta? Ja sam malo doterao moju gramatiku. Ja sam učinio da moja matematika bude malo bolja, i moja geometrija i, o, i mnoge druge stvari, i moje obrazovanje. Otkako sam čuvao ovce ovde nazad, ja—ja—ja sam doterao nešto od toga. Ja sam napravio grešku dole u Egiptu. Mislim da ću se vratiti nazad i ispraviti to. Mislim da ću ići dole”? Ne, da je prvi talas došao nasuprot njega, on bi pao upravo tamo.

¹⁶⁶ Šta je on učinio? On je zaboravio sve što je ikada znao o geometriji i u vezi svojeg intelektualnog znanja. To je bilo baš ono što ga je uvalilo u nevolju.

¹⁶⁷ To je ono što je uvalilo crkvu u nevolju danas, tako je mnogo obrazovanih propovednika a da nisu rođeni od Duha. Ljudi i žene vole da slušaju intelektualne govore, umesto propovedanja sile uskrsnuća Isusa Hrista. To je ono što nas je uvalilo u nevolju danas. Mi više ne trebamo visoke škole i obrazovanje za propovednike. Mi trebamo od Boga pozvane ljude koji su ispunjeni sa Svetim Duhom, a ne neku ljudsku teologiju neke denominacije. Mi trebamo od Boga pozvane ljude.

¹⁶⁸ Mojsije je pasao ovce, bio je oboren dole i zaboravljen. On je znao da je njegovo intelektualno znanje zakazalo. On je znao da ga je obrazovanje izneverilo. On je pasao ovce, i čuo je, o, “Skinij svoju obuću, Mojsije, zemlja na kojoj ti stojiš je sveta.” On je slušao to. Šta je to bilo? Glas Anđela koji je govorio je

bio Duhovan. On je obećao Abrahamu, njegovom ocu, “Ja ću posetiti narod nakon što oni budu bili ovde dole četiri stotine godina, i Ja ću ih izvesti napolje sa moćnom rukom.” On je prepoznao da je to bilo Božije Pismo načinjeno objavljeno.

¹⁶⁹ Samo da stanem za minut. Neka ovo uđe unutra. Možete li videti o čemu ja govorim danas? Božija Reč je prikazana tačno pred vama, a vi to ne shvatate. Mislite sada o Sodomi i Gomori; mislite o Hristovom obećanju za zadnje dane.

¹⁷⁰ Mojsije je prepoznao to, to je bilo po Pismu, to je bilo obećanje. On je čuo, on je prepoznao. Nešto je došlo u njega, brate, onda je on mogao ići i uraditi to. On je delovao. On je mogao ići dole i zaustaviti svakog Faraona. On je mogao pozvati nevolje kada je on to želeo. On je mogao otvoriti Crveno More, jer je on čuo, on je prepoznao, on je delovao u Božijoj poziciji.

“Ja ću ti biti Bog, a ti Meni prorok,” On je rekao.

I on je rekao, “Ja ne mogu to učiniti.”

¹⁷¹ On je rekao, “Pa, onda, ti budi bog, a neka Aron bude tvoj prorok. Ti moraš svakako ići.”

¹⁷² On nikada nije rekao, “Pa, možda bi trebao otići dole i ispraviti stvari.”

¹⁷³ Možete li zamisliti Iliju u Planini Karmel, da kaže, “Znate, ova zemlja je užasno grešna, možda, bih trebao da izađem napolje i kažem Ahabu da bi trebao da se stidi samog sebe. Možda bi trebalo da idem gore na planinu i tamo sednem dole, i baš da postim tako dugo, dok ti ljudi ne postanu tako bolesni i pokušaju da me vide tamo gore kako gladujem do smrti”? Ne. Ne. Nije to bilo tako.

¹⁷⁴ Već on je čuo, i on je prepoznao, i on je delovao. “Ja sam zapovedio gavranima da te hrane. Idi tamo gore, kraj Šerita”

¹⁷⁵ Kada je došlo vreme za obračun između Boga i Bala, on je rekao “Idite, i uzmite vaše žrtve uradite im šta god hoćete, i prizovite vašeg boga.” Dok su oni sekli sebe, i imali mnogo telesa, i skakali gore dole, pravili mnogo buke, on je rekao, “Vičite malo glasnije, možda je on otišao, zauzet je negde. Možda je zaspao.” O, brate!

¹⁷⁶ “Dakle, znate šta?” On je rekao, “Ja sam vernik u Jahvu, tako ja to mogu učiniti, svakako.” O, ne, nemojte to imitirati. Ne. Nemojte pokušati da budete Ilija dok vas Bog ne pozove da to budete. Da, gospodine. “Ja sam Jahvin sluga.” Nalazi se njih sedam stotina tamo dole, takođe, ali niko od njih ne usuduje se da to učini.

¹⁷⁷ Onda kada je on isekao june i izlio vodu na to, rekao je, “Gospode, ja sam ovo učinio na Tvoju zapovest.” Vidite taj... Ma ko drugi je mogao to pokušati, bio bi to potpuni promašaj.

178 Mora vam to biti inspirisano! Sveti Duh mora to vama doneti i učiniti vama to manifestovanim.

179 To je ono što je danas. Vi ne možete dospeti, na oltar, i reći, "Pa, haleluja, haleluja. Gospode, ja želim Svetog Duha. Haleluja, haleluja." Ne.

180 Već, brate, sestro, kada taj Sveti Duh inspiriše vama tu Reč, vi ćete Ga dobiti pre nego što napustite svoje sedište. Nešto se u vama zapali. Propovednik neće morati da vam kaže učini *ovo* ili *ovo*. Staro lišće će samo otpasti, i novo će se pojaviti. To je vama inspirisano. Vi nećete biti ljuti na propovednika kada on propoveda Istinu iz Biblije. Vi ćete To voleti, sezati za tim. To je hrana vašoj duši.

181 Čak Isus, Lično, On je rekao, "Ja ne činim ono što želim da činim, sam od Sebe. Sin ne može činiti ništa već ono što On vidi da Otac čini." Reč... On je bio Emanuel, Lično. On je bio Bog na zemlji; Isus je bio. On je bio telo u kome se Bog nastanio. On je bio šator pod kojim je Bog živio. Amen. Ali u svemu tome, taj devičanski rođen Sin Božiji, Emanuel u punini Duha, On je imao Duha bez mere. A, ipak, u Svome Vlastitom telu, On je rekao, "Ja ne činim ništa dok Mi Otac najpre to ne pokaže." Da Mu inspiriše to, da učini!

182 Satana je rekao, "Pretvori to kamenje u hleb, i učini čudo. Hajde da vidim kako Ti to činiš."

183 On je rekao, "Pisano je, 'Čovek neće živeti samo od hleba.'" O, moj! Ali kada je gomila bila gladna, On je uzeo pet hlebova i dve male ribe, i nahranio pet hiljada. Oh, haleluja! Da li vidite šta ja mislim?

184 Nemojte pokušati imitirati. To je u čemu je stvar sa Pentakostalcima danas. U čemu je problem sa crkvom danas, postoji previše njih koji pokušavaju da imitiraju da oni imaju Duha Svetog. Postoji previše njih koji pokušavaju da imitiraju Božansko isceljenje. Postoji previše njih koji pokušavaju da imitiraju različite stvari od Gospoda. Vi to ne možete učiniti. Te stvari dolaze po izboru, Božijem pozivu, vi ste izašli iz majčine utrobe sa tim. "Darovi i pozivi su bez pokajanja." O, moj! To je istina. Vi ne možete načiniti sebe nečim što vi niste.

185 Ali ako vas Bog poziva, budite najzahvalnija osoba na svetu zato što vas je On pozvao. Onda to postaje vama stvarno.

186 Kao što bih ja već govorio, ako bih imao vremena, na temu o verericama prošlih dana, kako me je proveo oko. Ja to nikada nisam video ranije, i ja to nisam mogao učiniti. Hatije, sedeći tamo nazad gleda na mene. Kako se to ikada moglo desiti? To nije moglo biti urađeno, već to je bilo inspirisano oživljeno. Reč je progovorila i bilo je tako učinjeno. Haleluja!

187 Pavle, možete li zamisliti da govori: "Bio sam napolju na ovom moru četrnaest dana i noći, i bez zvezda ili meseca, ili

sunca ili ma čega. Pretpostavljam da ću baš ustati i reći im, 'Budite hrabri, jer će se Bog pobrinuti za nas, svakako.'? O Bog, ne radi na taj način. Bog ne radi to.

¹⁸⁸ Tvoja vera je u redu, brate. Tvoja vera je divna. Ali sve dok stvar nije inspirisana tebi!

¹⁸⁹ O, ovde je crveno svetlo viseći tamo, i ako ja to vidim. . . . Ja kažem, "Pa ja imam svoje nogu na gasu. Ja imam kola. Ja mogu proći kroz to svetlo tamo napred, vozeći dvesta kilometara na sat." To je istina. "Mogu osetiti silu pod svojim nogama." Ali bolje je da ti sačekaš do "zelenog" svetla. Haleluja!

¹⁹⁰ Da li ste dobili ono što sam mislio? [Zajednica kaže, "Amen."—Izdavač.] Kada se znak "zeleno" pojavi, u redu. Kada je stvar inspirisana vama, i Bog učini to poznatim kao što je On uradio to tamo nazad, u redu. Ali dok On čini to, mi smo dobili gomilu Juda koji imitiraju hodajući napred, govoreći, "Pa, ja sam baš isti kao što su i oni. Ja sam takođe, Hrišćanin."

¹⁹¹ O, zar se ne sećate? Sinovi Skeve— Skeve, otišli su napolje i rekli, "Mi te proklinjemo, proklinjemo te u Ime Isusa koga propoveda Pavle. Izadi napolje!"

On je rekao, "Pavla ja znam, i Isusa ja znam, ali ko ste vi?"

¹⁹² Čas dolazi kada će i ispravno i loše biti manifestovano. To je pokazano u Hrišćanima danas. To je pokazano u crkvama danas. To je pokazano i u ljudima danas. Ja vas držim dosta dugo; ja želim da to dospe do vas.

¹⁹³ Pavle nikada nije rekao, "Ja verujem i ja ću baš ustati i reći, 'Pa, budite hrabri.'" Ne.

¹⁹⁴ Šta je on učinio? On je čuo Anđela. On je znao da je to bio isti Anđeo koji mu je uvek govorio. On je prepoznao, onda je on delovao. Otišao je gore i rekao, "Budite hrabri. Jer je Anđeo Gospodnji, Čiji sam ja sluga, stajao kraj mene sinoć, pokazujući mi viziju da ništa neće biti izgubljeno, sa ovog broda. Budite hrabri. Idite i jedite svoju večeru sada. Sve je u redu." Amen. Kada je to inspirisano vama, kada Bog to čini ispravnim!

¹⁹⁵ Ja imam ovde negde zabelešku, koju sam ispisao. Ovde je to tačno ovde. Uh—huh. Mi smo na kraju svih stvari. Dopustite mi da to upravo donesem unutra kao sada ovo, na završetku. Nadam se da Bog nešto otkriva vama. Gledajte. Sve je na kraju. Neko je pitao pre neko veče, verujem da je to bio Brat Fred Sothman, mi smo bili upitani koliko je blizu kraj vremena.

¹⁹⁶ Brat Demos Shakarian je video tu viziju tako prikazanom, i ispunila se pet dana kasnije, do perfekcije, to ga je baš oborilo s nogu. On me je nazvao. Rekao je, "Kako je Josip?"

Rekao sam, "U redu je."

Rekao je, "Da li on vidi vizije?"

197 Rekao sam, “Da. On mi je rekao u vezi Davida, sina Brata Woods—a, gde je pao sa motora, pre tri ili četiri dana to se desilo upravo tako.”

On je rekao, “Znaš, te stvari prate porodice.”

198 Rekao sam, “Pravedne ili zle, dešava se, i jednima i drugima. To sledi porodice.”

199 I mi smo malo razgovarali, i oni, Fred mi je rekao, “Odakle je ovo došlo, Brate Branhame?”

200 Ja sam rekao, “Pogledaj Fred, uzmimo to iz primera prirode. Bog deluje u Njegovoj prirodi. Gledaj, posmatraj šta se desilo. Sunce izlazi na istoku. To je najstarija civilizacija koju imamo Kina.” Mi svi to znamo.

201 Najstarija civilizacija koju imamo je Kina. U redu. I civilizacija se skroz pomerila na zapad. I sada gde biste vi otišli ako bi vi napustili Zapadnu Obalu, išli bi pravo preko? Išli bi u Kinu. Tačno. Mi smo pri kraju. Biblija je rekla, prorok je rekao, “Postojaće dan kada neće biti ni noć ni dan, kada sunce prolazi preko, ali u večernje vreme,” baš pre nego što to završi ovde preko, “ponovo će biti Svetlo, isto takvo.” Isus je rekao, “Postojaće rana kiša i kasna kiša. I kasna će proizvesti obe i ranu i kasnu, u istoj sezoni.” Mi smo pri kraju vremena.

202 Pogledajte ovde, da vam pokažem. Politika je na kraju. Da li to verujete? [Zajednica kaže, “Amen.”—Izdavač.] Pokažite mi danas nešto . . .

Ova nacija je najgora na svetu, zbog korupcije, bezbožnosti. Ko je čitao žurnal Kurijer novine prethodne noći, u Luisville—u, kada su sve te žene, odabirali su, iz svake nacije, najlepšu ženu nacije iz nacija, i postrojili ih da budu na Miss Univerzum? Svi su to učinili sem Rusije. I oni su otišli Hruščovu i pitali ga, “Zašto ne?” Reкао je, “Rusija ne razgolićuje svoje žene, da bi hodale pred muškarcima.” Pagani, bezbožna nacija donose ukor na nas koji nazivamo sebe Hrišćanima, rekao je, “Rusija ne razgolićuje svoje žene, da izađu napolje na takav način. I vi nikada nećete videti šorceve ili takve stvari u Rusiji.” Tako je sa bezbožnima. A mi koji sebe nazivao “Hrišćanima!”

203 Nije čudo što je Biblija rekla, “Svi stolovi su postali puni bljuvotina. I koga ću ja učiti Mudrosti, ko je odbijen od sise? Ali doći će pravilo po pravilo, i red po red. Jer ću nerazumljivim govorom tuđim jezicima Ja govoriti ovom narodu. I to je Odmor. Jer sve ovo, oni neće čuti.” Mi smo dobili našu vlastitu intelektualnu koncepciju. O, kako bi to danas bilo dobro da se Ovome može posvetiti ceo dan.

204 Politika je korumpirana! Demokrate, Republikanci, i sve ostalo srozalo se dole. Šta je to? To je gomila korupcije. Svaka osoba koja radi u tome, a da nije nanovo rođena, je od Đavola. Đavo je rekao, “Svako kraljevstvo na svetu pripada meni,” a

Isus se nikada nije raspravljao sa njim. Svet je pod kontrolom Đavola. I svaki čovek koji radi za vladu, ako on nije Hrišćanin je od Đavola i radi za Đavola. Sve ove nacije će pasti pred Isusom Hristom kada on bude došao, tamo će biti Milenijum.

²⁰⁵ Pogledajte na ovo mesto danas, što oni nameravaju sada. Viču na mene u vezi toga što sam potrošio nešto novca za Hrišćane, i žele da me osude na dvadeset godina državnog zatvora, jer sam trošio novac za religiozno delo. A viski, pivo i cigarete otpisuju desetine miliona dolara godišnje, da pokvari naciju. A ja pokušavam da propovedam pravednost, stojeći u vratima Isusa Hrista, a šalju me na kaznu radi toga. I koriste takve stvari koje su od zloga, srozali se dole, pametni, inteligentni, i dopustili su im da pišu televizijske programe koji su pokvarili svet, poslali su žene ka psima. Jedna od najvećih kletvi koju je nacija ikada imala, a oni su ostali kraj toga. Oni me šalju na izdržavanje kazne radi propovedanja Evandjelja, uzimao sam nekoliko dolara odavde da bih propovedao Evandjelje, koje su mi dali ljudi da propovedam Evandjelje. Ja nisam bogat. Ja ne mogu da ispišem to. Ali ipak oni žele da me šalju na izdržavanje kazne, da me drže dve godine, i da mi uskoro sude. O, kako se sve srozalo, kakva prljavština! Bože, budi milostiv.

²⁰⁶ Ja ću reći ovu jednu stvar, možda je to način za Boga pre nego li On pošalje atomsku bombu. Vi morate uraditi nešto loše, znate li. Vi morate jednom dirnuti Njegovog pomazanika, jer ovo isto Pismo, da ne bi. . . “Ne dirajte moje Izabrane.” To je tačno. Tako ako ono, treba da se desi da bi donelo sud kao što je bilo u danima Danijela ili negde drugde, neka to dođe. Ja sam Tvoj sluga, Gospode. To je tačno. O, da.

²⁰⁷ Politika, se srozala! Nacije, iskvarene! Pa, gledajte šta! Oni žele da obuku vojnike sada u šorceve. O, moj! Politika, rat! Politika je na kraju. Diktatori su loši. Politika je loša. Što oni nisu ostali sa pobožnim kraljem kao što im je Bog dao Davida? Veliki Engleski lord je rekao, kada se—kada se ova demokratija osnivala, rekao je, “To je sada sve u redu, ali doći će vreme,” rekao je, “to će biti ništa. Ali sve će to otpliviti jer nije usidreno.” I on je u pravu. Rekao je, “Političari stoje na sapunskim kutijama na svakom ćošku, i sve vrste nepoštenih stvari koje su korumpirale vladu.” I čovek je bio u pravu. Tačno ono što se dešava.

²⁰⁸ Jedan čovek može izaći napolje ovde, i ići ovuda i napiti se, i upropastiti svaku stvar koju on želi; i otići tamo dole, on svakoga poznaje, tako da nema ništa u vezi toga da se kaže. Neka siromašan čovek, ili neko nepoznat, pokuša to da uradi, i oni ga šalju na kaznu. Korupcija, iskvarenost, prljavština četrdeset procenata njih su homoseksualci. Mislite o tome, Sodoma i Gomora ponovo! Postoji grupa, koja bi trebala biti religiozna.

209 Ja—ja se pitam šta će se dogoditi sledeće, kada se pojavi sledeći Predsednik? Bože daj nam jednog dobrog pobožnog čoveka, starog Dwight Eisenhower-a. I sada ja se na—. . . Gledajte koja će sledeća stvar da se desi. I mi bi sledeći put mogli da imamo pacova, skoro sigurno. Ali to ovde dolazi, "Faraon koji nije znao Josipa." Setite se toga. Ja ću dospeti do toga samo za trenutak. Politika je korumpirana. Mi to znamo.

210 Rat je pri samome kraju. O, oni su nekada kotrljali stene jedni na druge, udarali glave jedni drugima kamenim sekirama, zatim su ispaljivali strele i koplja. Zatim su dobili puške, zatim automate, zatim osamdeset osmice u Nemačkoj, i tako veliko oružje sa nama. Zatim su oni bacili ručne granate i otrovne gasove. Ali oni su sada dobili hidrogensku bombu. Rat je pri kraju. Svaka nacija ih ima, tako šta ćete učiniti sada? Čak i mala nacija danas, samo da povuče obarač, to je sve što oni treba da učine, i sve to ide gore. Rat je na kraju. Huh! Amen. Rat je na kraju. Politika je na kraju.

211 Obrazovanje je na kraju. Maloletnička delikvencija je pri kraju. Deca, nema više nade za decu, ona su postala umobolna. Vi ne možete više imati obrazovanje. Vi više ne možete otići ovde u školu i obrazovati dete. Ono je—ono je dva puta više dete pakla kada izađe napolje nego što je bilo pre odlaska. Neka učitelj kaže nešto u vezi toga, ubili bi ga. Oni bi ga ispljuvali jezikom i izašli tamo napolje i upucali učitelja, izveli ga napolje i sasekli ga. Mi smo izgubili dve hiljade učitelja. O čekajte trenutak, verujem da je bilo dvadeset hiljada učitelja, ove prošle godine. Ja ih ne krivim. Ja takođe ne bih želeo to da radim. Sada oni su dobili depeše svaki put, "Dajte fakultetsko obrazovanje ovoj deci." Njima je to potrebno, ali Đavo ih je dobio. Đavo ih je dobio. I to nije baš kao što je to normalno da izađu napolje i budu muškarci i—i—i skinu kapiju i obese je na drvo na noć Veštica, ili učiniti neku malu značajnost kao što to rade klinici, ili uzeti seljačke kočije i ostaviti ih na putu, ne na taj način; već oni su umobolni. Oni čine stvari koje su umobolne; pucaju na vas, ubiju vas, pogube vas, otruju vas, bilo šta. To je sledeća generacija.

212 Rađanje dece je na kraju, ženstvenost, majčinstvo. Zašto, kontrola rađanja dece se praktikuje svugde, i mali psi su se pojavili.

213 Moral, ne postoji u tome više morala. Žene, odevene na zao način; dolaze kroz televiziju, sve vrste imitiranja zlih ljudi Holivuda, sve vrste stvari, moda. Sve je na kraju!

214 Obrazovanje je na kraju. Politika je na kraju. Rat je na kraju. Civilizacija je na kraju. Sve te stvari su na kraju. Moj, šta onda možemo mi učiniti? Šta je sledeće? Mi smo na kraju svih stvari.

215 Sada crkveni život je na kraju, normalne crkve, ta crkva. Sada, ovo može da boli malkice, ali ta telesna crkva, Ezavova crkva, ona je došla ka svom kraju. Šta ona radi? Ide u svoju glavu u savez crkava, što će se konačno udružiti sa Romanizmom, da se bori protiv Katolicizmom . . . u stvari da se Katolicizam bori protiv komunizma. Papa Jovan poziva sve crkve da se vrate nazad, i one hoće. I oni će se udružiti zajedno, baš tačno TAKO KAŽE GOSPOD.

216 Vi kažete, “Čekaj trenutak, Brate Branham. Ti gubiš pravac.” Ako i gubim, ali Bog je napisao Njegovu Bibliju tačno u pravcu. Vi morate biti Mihej, u ovom slučaju.

217 Moris Cerullo mi je rekao prethodne večeri, rekao je, “Gde je antihrist, Brate Branham? Jevreji su antihrist.”

Ja sam rekao, “Moris! Pa i ti si, Jevrej?”

Rekao je, “Oni su najveći Bogomrsci koji postoje.”

218 Rekao sam, “Moris, nemoj! Reci mi u Pismu gde antihrist dolazi iz Jerusalima. Antihrist dolazi iz Rima, ne iz Palestine.”

On je rekao, “Dakle, gledaj, ja sam . . . Oni su Bogomrsci.”

219 “Da, nije li Bog rekao da im je On zaslepio oči tako da bi mi mogli videti? Ali uskoro će naš dan biti završen.”

220 Rekao je, “O, Brate Branham, nikada nisam razmišljao o tome.” Vidite, tu ste vi.

221 Vidite, mi smo na kraju. Taj telesni svet, ta telesna crkva je pri kraju. Gledajte kako to odlazi u svoju glavu u savez crkava. Ujedinjena Braća su ušla u njih. Pentakostalci su u njima. I sve ostale organizacije su takođe. Pogledajte dole, te Kanance, skroz dole kroz te duhove Ezava, vrlo religiozni, i udružili su sebe sa svetom; bez duhovnog razumevanja, nisu u stanju da nadvladaju, nisu izabrani od Boga, da budu pozvani napolje i odvojeni.

222 O, ako bih ja to samo mogao učiniti razumljivim, kada bih samo mogao na neki način to predstaviti! Oni to ne vide. Oni imaju oči i ne mogu videti to, uši i ne mogu čuti to. Zašto smo mi tako otupeli u Duhu? Sada, slušajte ovo. Sve je na kraju.

223 I duhovna Crkva je na Njenom kraju. Ona dolazi ka kraju. O Bože! Pogledajte unazad kada je Ona otpočela sa Luterom, protresla je, tu duhovnu. Onda sa Weslijem, došla je do posvećenja. Onda sa Pentekostom, Sveti Duh. I sada na kraju vremena, Duh Hristov je toliko u toj Crkvi, Ona radi iste stvari koje je On činio, pravo nazad do Njene Glave ponovo; spremno je da se Crkva i Hrist ujedine, i za Dolazak Gospoda Isusa, i za uskrснуće mrtvih. Mi smo na kraju vremena. Isus je tako rekao, “Kao što je bilo u danima Sodome, tako će i biti u dolasku Sina čovečijeg.” Da li razumete to?

224 Pogledajte na telesnu crkvu. Pogledajte kuda oni odlaze, sve dalje i dalje.

225 Pogledajte na Crkvu ispunjenu Duhom, odbacujući sve svoje male gluposti, dolazeći u Duh (naravno, u manjini), dolazeći u Duhu, i pokrećući se gore do takvog mesta dok Ona ne stigne tamo gde se Sveti Duh pokreće pravo kroz Nju, radeći na Svoj način, spremna da primi njenog Gospoda, spremna da primi njenog Gospoda.

226 A ostali su organizovani, vraćaju se nazad u svet, nekada odvojeni, vraćajući se u savez, krećući se u tu glavu velikog saveza pod Katolicizmom. "I tamo je bio lik oformljen prema zveri." Jedan *lik*, "nešto poput toga." Savez crkava oformljen sa Katolicizmom, njih dvoje zajedno, radeći zajedno. "Ko je u stanju da vodi rat sa zveri ili njenim likom?" Svakako ne. Kako bi mi mogli ići kroz to satima!

227 Sada dopustite mi da vam kažem ovo, i onda će biti vreme da se ovo završi. To je ja . . . Rekao sam vam da će trajati dugo. Ja—ja se baš osećam tako ranjen. Kada Bog kaže ove stvari, rekao je, "Reci im. Izgovori to napolje. Nemoj više da budeš miran. Pokaži To njima. Ako oni To ne prime, onda krv nije na tvojim rukama." Čas je ovde. Ovo vreme, sve ide u svoju glavu.

228 Svet je na svom kraju. To ne može više opstati. Ratovi su na kraju. Vi ne možete imati više ratova. Ako budete imali rat, to neće; baš koji prvi povuče obarač, to je to. Politika, to je trulo i korumpirano.

229 Taj crkveni svet su Metodisti, Baptisti, Prezbiterijanci, Pentakostalci. "Kao svinja u kaljugu, i pas u svoju bljuvotinu." To je tačno svako od njih! Bog poziva, izvan te pokvarenosti, Crkvu koja je izabrana. To je tačno. Ezavovci, oni kažu, "Mi smo crkva!" Ja ne sumnjam u to. Jakov je bio Ezavov otac, takođe, to je tačno, tako, ali—ali . . . Mislio sam, Isak je bio Ezavov otac, i Jakov je bio njegov brat sa njim. Ali jedan je zadobio svoje pravo prvorodstva; drugi ga je mrzeo. Jedan je čuo, prepoznao, i delovao. Drugi je rekao, "O, toliko dugo dokle ja idem u crkvu i činim to što je ispravno, kakva je onda razlika?" Tu ste vi. Sada u . . .

230 Ja kažem onda ovo, na kraju, ovo je još jedna opaska. Ta istinska Crkva ima tako mnogo da živi od sada. O, trebalo bi ovo da bude takvo praznično vreme za istinsku Crkvu, za istinitu Crkvu, za tu izabranu Crkvu, kada vi znate u vašem srcu da ste prešli iz smrti u Život; kada pogledate na sebe i vidite, posmatrate svoj život i vidite da sve stvari ovog sveta su prošle, i da ste vi postali novo stvorenje. Slušajte sada, u završetku, pažljivo. Vi znate da ste se promenili, vaš život to dokazuje, "Pomoću njihovih rodova poznaćete ih." Ceo vaš cilj je Hrist. Vi očekujete Njega da dođe u ma koje vreme. Vi

hodate u Duhu. Vi volite Njega. Vi vidite Njega kako deluje kroz vas. Ne nešto što vi želite da učinite, već On upravo to čini Lično. O, kakvo vreme!

²³¹ Podseća me na jednog umetnika koji je otišao preko u Rim, da nauči da bude umetnik, mladi momak. Oni su ga приметili. On je bio toliko drugačiji od svih ostalih Američkih mladića i devojaka, koji su otišli tamo preko da budu umetnici, i od ostatka sveta. Ovaj mladi čovek je bio istaknut. On je bio fin momak, i oni su to приметili. Oni su imali velike zabave, i stigli su do patosa i, onako kako oni to rade u Rimu, baš pijani kako samo oni mogu biti.

²³² Ja sam bio tamo, lično, i video sam to. Izađu na ulicu, muškarci i žene, i nastave dalje. Čak i u parkovima, imaju seksualne afere baš u parku, na otvorenom prostoru, ne obraćajući pažnju; u Engleskoj, takođe, i svi ostali. Vidite? Tamo nije gore nego ovde. Baš ista stvar je i ovde, baš upravo toliko loše; ovde samo malkice to prikriju, računajući i policiju, i ostale stvari. Sad, baš upravo užasno!

²³³ Dakle, taj mladi momak, on je sebe držao dalje od svih tih stvari. Kada su oni išli na njihove zabave, on bi ih pustio da idu a on je učio da bude umetnik. Tako, jednog dana jedan stari karakter, i on je bio Hrišćanin koji je bio oko muzeja, umetničke galerije, rekao je—rekao je, “Hajde da se malo prošetamo, sinko. Hajde da se prošetamo, želeo bih malo da govorim sa tobom.”

On je rekao, “U redu.”

²³⁴ Tako oni su otišli, idući uz brdo, i obojica sa rukama na leđima, otišli su uz brdo. Sunce je zalazilo. I tako stari čovek je rekao mladom umetniku, rekao je, “Sine, ti si jedan Amerikanac.”

Rekao je, “Jesam.”

²³⁵ On je rekao, “Ti si došao ovamo da se obrazuješ u umetnosti. Pretpostavljam da nameravaš raditi kao umetnik u životu.”

Rekao je, “Ja nameravam da to radim, gospodine.”

On je rekao, “Vidim da si ti Hrišćanin.”

Odgovorio je, “Ja jesam Hrišćanin.”

²³⁶ On je rekao, “Dakle, postoji jedna stvar koju želim da te pitam. Ja sam pitao ove druge. Oni su rekli da su takođe Hrišćani.” On je rekao, “Šta te čini toliko različitim? Šta te čini različitim od ostalih dečaka iz Amerike, i tih devojaka iz Amerike? Šta te to čini toliko različitim, pa ipak svi vi kažete da ste ‘Hrišćani?’”

On je rekao, “Gospodine, vidite li put kojim zalazi sunce?”

Rekao je, “Vidim.”

237 On je rekao, “Skroz preko okeana, u jednoj državi Nova Engleska, u jednom gradu te države, u jednoj kući u tom gradu, je jedna devojka kojoj sam ja obećao da ću živeti iskreno prema njoj.” Rekao je, “To je sve što mi je u umu, da se obrazujem u umetnosti i vratim nazad toj devojci koja živi iskreno prema meni.” On je rekao, “To je način kako ja živim.”

238 O, brate, sestro, vi se možda čudite zašto se mi ne brinemo kako nas oni zovu. Ja ne marim šta oni kažu.

239 Stajao sam sa Fredom prošlih dana, dole u San Juan—u, Puerto Rico—u, gledajući preko mora, i primetio, kako se na koralnom grebenu pola milje udaljenom, razbijaju veliki talasi. On je rekao . . . Flamingosi hodajući u bašti, i tako dalje. Rekao sam . . . On je rekao, “Brate Branhame, ovo je poput Neba.”

240 Rekao sam, “Ali more će tada biti mirno, brate.” Rekao sam, “Baš preko mora tamo, postoji određeno mesto zvano Nebo, postoji Jedan zvan Isus, na tom Nebu, koji je jednog dana uzeo sve moje grehe. I ja sam mu obećao da ću živeti iskreno prema Njemu, ja ću raditi stvari koje On želi da ja radim. To je razlog što se ja ne stidim Njegovog Evandjelja, To je Sila Božija na spasenje.” To je ono što čini Hrišćanina da živi drugačije. On je drugačiji zato što on ima Nešto različito radi čega živi.

Pognimo naše glave za trenutak.

241 Moj utučeni prijatelju, ovog jutra, da li si dobio nešto različito za čega bi da živiš, nešto što te izvodi iz sveta, nešto što ti znači više nego ceo svet, a to je živeti za Hrista? Ako to nisi dobio još, zašto To ne primiš sada. Nemoj baš samo otići u crkvu i reći, “Ja želim da budem dobra osoba.” Ne čini to. Vi želite biti Hrišćanin. Vi, ako se nalazi nešto oduvek u vašem srcu, govoreći vam, “Ti nisi ispravan, ali Ja želim da ti budeš ispravan.” Vi ste oduvek čeznuli da budete nešto što sada niste, zar ne znate da vas Bog poziva? Ne okrećite svoja leđa nazad. “Jer ako ste jednom pozvani i imali priliku, i odbacili zadnji put, tamo nema više žrtve za greh.” Nemojte biti kao Ezav.

242 Dođite sa Jakovom, bez obzira . . . bez obzira koliko će vas to koštati. Ako vas to košta kuće, ako vas to košta vašeg posla, ako vas to košta vašeg muža, ako vas to košta vaše žene, ako vas to košta vaše dece, ako vas to košta ma šta, uzmite to pravorodstva! To je ono što se računa. I ako se osećate tako u vezi te stvari, ovoga jutra, i želite da imate to pravo pravorodstva! Ja vam To ne mogu dati. Bog može, i On je Onaj koji vam govori. Želite li samo podignuti ruke, i kažite, “Moli se za mene, Brate Branhame. To pravo provodstva, ja želim.” Bog vas blagoslovio, svugde preko. “To pravo pravorodstva, ja želim.”

243 Naš Nebeski Oče, ja Ti zahvaljujem, Najcenjeniji, i Sveti Bože, za svu Tvoju dobrotu i milost prema sinovima i kćerima

ljudskim. I mi shvatamo da smo mi na kraju vremena, ništa ne može više ići dalje. Mi upravo čekamo u ovom pozajmljenom vremenu; kao što je to bilo i u danima Noja, dugog Božijeg trpljenja, kada je arka bila spremana, kada je samo osam duša bilo spaseno. Ti si rekao, "Tako će biti u dolasku Sina čovečijeg. Božije dugo trpljenje, ne želi da iko pogine, već da svi mogu doći na pokajanje."

²⁴⁴ I danas u ovoj zgradi, nalaze se muškarci i žene koji su digli svoje ruke, dečaci i devojčice, mladi i stari, podigli su ruke i govore, "Postoji nešto što me vuče." O Bože, neka oni To nikada ne odbace. Neka oni prodaju njihovo obrazovanje, neka oni prodaju sve što imaju. Kao čovek koji je našao vredni biser; to je bio cenjeni, vredni biser, to je bio najznačajniji biser, i on je prodao sve svoje male, da bi on mogao da kupi taj cenjeni, vredni biser. Neka oni prodaju sve što su dobili u svetu, ovoga jutra, svu popularnost ovoga sveta.

²⁴⁵ Ove žene sedeći ovde, Gospode, mnoge od njih koje su čule propovedanje Evandjelja tako mnogo puta, a još uvek gaze u stvari sveta, i modu poput toga i oblače se kao svet, i odlaze na zabave i stvari koje su svetske, učestvujući u svetskim stvarima i deluju kao svet, i koriste stvari ovoga sveta. O Bože, mogu li biti oni postidjeni, ovoga jutra. Ako ima uopšte nade u njima, Gospode, okreni ih danas. Neka ovo bude čas.

²⁴⁶ I ovi ljudi ovde, Gospode, o Bože, imaj milosti prema njima. Mnogi od njih još uvek idu napolje u stvari sveta, još uvek žudeći i uživajući u stvarima ovog sveta, grehu, pušeci, pijući, pićence u društvu, malo pivo sa strane, ili—ili nešto poput toga, ili bi imali požudu, kačili male striptiz slike, prljavo obučenih mladih žena. I ta tela u koja oni gledaju na ulici, i oni skoro gaze preko ljudi da bi gledali za njima, nazivajući sebe Hrišćanima.

A znaju da takav oblik ženskog tela, za možda dvadeset četiri sata, će trunuti u grobu, bube i crvi puzaće kroz njih i oblikovaće i oformiće sud od njenog tela; i njena duša dole u Đavolskom paklu, zbog načina na koji je ona živela. A, ipak, ona je namazala njene male, našminkane usne, i kikoće se i smeška se na vas.

²⁴⁷ Bože, budi milostiv tim ljudima. O Gospode, ne dopusti da budu izgubljeni. Molim imaj milosti i pošalji milost. Daj svakome od njih, Gospode. Ti se Jedini koji možeš dati te blagoslove. I ako si ih Ti pozvao na Večni Život, mogu li se njihova srca otvoriti; i da oni polože ovoga jutra sve po strani, i onda oni će to primiti. Daruj to, Oče.

²⁴⁸ I sada može li Sveti Duh doći na ovu službu, radi bolesnih i povredjenih, i neka ljudi vide da je ova Poruka koja je jutros propovedana, da je Dolazak i sve ostalo je na kraju, i čak i Isusovo delovanje u Njegovoj Crkvi. Neka se to odmah desi,

Gospode, da bi Ti mogao uzeti ove ljude u Svoje ruke. I kada oni budu videli Svetog Duha kako deluje, pokrećući se među ljudima, može li to biti potvrđeno, ta Poruka koju sam propovedao, da smo mi na kraju vremena. I neka oni čuju. Oni su čuli, i mogu li oni prepoznati da je to taj isti Isus, i način na koji je On delovao u Njegovom vremenu, da je On ovde i deluje kroz Njegovu Crkvu u zadnjim danima. I onda mogu li oni delovati, predajući njihove živote i tela i duše i duhove, Njemu. Ja ih predajem Tebi, Gospode, u Isusovo Ime.

²⁴⁹ Sada, u zgradi gde su ljudi, poslao sam Billy—a ovoga jutra da podeli molitvene kartice. On... [Prazno mesto na traci—Izdavač.]

²⁵⁰ Jeste li bolesni i u potrebi? Ako će mi Bog to otkriti, kao što je On to činio sa ženom kraj bunara, i kaže mi šta je vaša nevolja, ili nešto o vama, a da vi znate da ja to ne znam, hoće li to vama dati veru da verujete Bogu? Hoće li to vama ostalima dati veru? Da li se mi prvi put susrećemo? [Sestra kaže, "Ne."—Izdavač.] O, vi ste me videli, ranije, ali ja sam za vas stranac. Je li to tačno? U redu, neka vam Gospod Bog daruje vaš zahtev.

²⁵¹ Sada, je li to stvarno, ili ne? O, moj! Pozivate se na vašu intelektualnu religiju. "Bal," rekao je, "gde je on?" Ilija na Planini Karmel, rekao je, "Gde je Bal? Gde je? Probudite ga." Vi ne morate buditi Isusa. On je sve vreme budan. On je uvek prisutan, uvek živ, uvek u stanju; isti juče, danas, i zauvek. Amen. Bog ostaje Bog.

²⁵² Da li vi verujete da će vas vaši srčani problemi napustiti i da ćete postati zdravi? Vi niste odavde. Vratite se u Lixington i recite ljudima kako velike stvari je vama učinio Gospod. Vidite?

²⁵³ Ovo ide povrh ljudskih glava, koje nikad ne mogu to dobiti. Živa Crkva će to zgrabiti, brzo, i znaće da je Sveti Duh Prisutan ovde.

²⁵⁴ Neko nazad ovde je podigao ruku. Jeste li to bili vi, damo? Verujete li da mi Bog može reći vašu nevolju? Stari. . .

²⁵⁵ Jedan brat tu na kraju, verujem da je rekao, malo pre, to. Da li ti veruješ brate? [Brat kaže, "Da."—Izdavač.] Veruješ? Onda će ti problemi sa kožom napustiti, bićeš potpuno u redu. Da li to veruješ? Ti prihvataš kao da je bilo isceljeno? Podigni ruku gore ako je tako. Vidite? Uh—uh. U redu. On je meni stranac. Ti znaš to, Pat.

²⁵⁶ I dama tamo gleda, moleći se, pogledala je na mene, rekla je da je stranac. Da li verujete da će vas visok krvni pritisak napustiti? To je tačno zar ne? Podignite ruku ako je tako. U redu, imajte veru u Boga.

Vidite li šta je mislim?

257 Šta je sa vama ljudi nekima koji me znaju? Vi imate nešto na svom srcu. Podignite svoju ruku. Toliko mnogo vas! Ja ne mogu to učiniti; To upravo mora doći. Znete, to je vaša vera.

258 Georgie Bruce video sam je sedeći tamo. Vi uvek pokušavate da pronađete nešto za nekoga, Georgie. Bili ste izlečeni, od raka. Nema pitanja u vašem umu. Toga dana kada si došla u ovu zajednicu i ušla kroz vrata, Duh Sveti došao je na mene, i rekao ti u vezi nekog dela što niko na svetu nije znao sem Boga i te druge osobe. Je li to tačno? [Zajednica kaže, "Amen."—Izdavač.] To je tačno. Ti mi veruješ, zar ne Georgie? Imaš nešto na svom srcu, Georgie. Da li veruješ da mi Bog može reći šta ti je na srcu?

Hoće li to vama ostalima, narodu koji me poznaje, dati veru? [Zajednica kaže, "Amen."—Izdavač.]

259 Ja znam Georgie, ali ona misli o nečemu. Ona ima dvoje ljudi, daleko su odavde, oni za koje se ona moli. Oboje njih žive u Corydon-u. To je tačno. I ona ima ovde jednu osobu, čovek za koga se ona moli, koji je ovde u bolnici. I ti se moliš ne toliko za njegovo zdravlje, već za spasenje duše. To je TAKO KAŽE GOSPOD. To je tačno. To je tačno, Georgie? To je potpuno tačno.

260 Neko skroz nazad je podigao ruku skroz nazad, tamo skroz nazad, ovde nazad. Vi, šta je sa vama? Hoćete li podići ruku, vi ste meni stranac? Ovaj čovek sedeći ovde gleda na mene, ja vas ne poznajem. Da li verujete da sam ja Božiji prorok, Božiji sluga? Verujete li Svetom Duhu, da je ono što sam rekao Istina? Verujete li To? [Brat kaže, "Da."—Izdavač.] Ako ćete verovati, idite. To je jedina stvar koju imate, jer vi bolujete od raka. To je tačno. Vi niste iz ovoga grada. Vi ste iz New Albany-a. To je tačno. I vi imate rak. Ako ćete verovati sa celim svojim srcem, bićete zdravi. Hoćete li prihvatiti? Dignite svoju ruku. Blagoslovljen Gospod.

261 Ja verujem, da tamo ta žena sa belim šeširom na glavi, crnkinja, da je podigla ruku. Ja nisam još imao crnkinju. Damo, da li verujete? U redu, gospodine, verujte celim svojim srcem. Vi imate srčane tegobe, i stomačne probleme, i komplikacije. Neko vas je doveo ovde ovog jutra. TAKO KAŽE GOSPOD. To je tačno, zar ne, damo? Ako je to tačno, mahnite maramicom koja vam je u ruci, tako da ljudi vide. Ja nikada nisam video ženu u svom životu.

262 Jeste li vi podigli svoju ruku? Da li sam ja vama stranac? A vi stranac za mene. Verujete li da Bog zna mene, odnosno da Bog zna vas? Da li verujete da mi On može reći šta vam je na srcu? Vi se molite za nekoga. To je vaš otac, i ima probleme sa srcem. To je tačno. I vi tražite krštenje Svetim Duhom. TAKO KAŽE GOSPOD.

Ako možete verovati!

263 Šta je sa malom damom koja je podigla ruku *ovako*, da li verujete? Vaša nevolja je taj osip na vašoj ruci. Ali vi se molite za unuka. To je tačno. Dete nije normalno. To je istina. Nije li tako, damo? Verujete li svim svojim srcem, za to.

Kada sam ja rekao, "dete." Čekajte trenutak. O, tu ste dakle. Vaš sin je imao saobraćajnu nesreću, i ubogaljen je. Ja vas ne znam, damo, ali to je istina. Ako je to tačno, podignite svoju ruku.

264 Sada, Ko je ovde? Ko je To? To nisam ja. Kako ja to mogu uraditi? Ne budite ukočeni za Duh, Duhovne stvari. To je Bog ovde! Taj Sveti Duh koga vi želite, da li verujete u To sada? Da li verujete u To sada. U redu, onda primite To sada. Sada je vreme da primite To. Verujte sa celim svojim srcem.

265 Vi koji ste bolesni i u potrebi. Ja ne mogu isceliti. Ni jedan čovek ne može isceliti. Ja ne mogu dati Svetog Duha. Ali Onaj koji može isceliti i dati Svetog Duha, On je ovde. On je Onaj Koji to čini.

266 Sada pognite vaše glave. Vi verujete baš sada, dok se ja molim za vas i ove maramice.

267 Naš Nebeski Oče, koliko ja znam, ja sam prošao preko svakoga koji je bio stranac, onoliko koliko sam ja bio budan i u stanju; osećao sam se vođenim da će ovo možda biti vreme kada će Izabrani videti. Može li svaki i svako od njih, Gospode, koji su bili pozvani i odobreno je da budu pozvani od Tvog Duha; nešto, njihova vera, oni imaju više vere (neki od njih) nego što su oni mislili da imaju. Oni su upravo počeli u svojim srcima.

268 I ta žena je jednom dotakla Njegove haljine kada je On prolazio pored, i On se okrenuo i rekao je, "Ko Me je dotakao?"

A oni su rekli, "Pa, svako Te je dotakao."

269 On je rekao, "Ali ja osećam da sam postao slab." I On je našao tu malu ženu i rekao joj je da ima tečenje krvi, i da ju je njena vera iscelila.

270 I Biblija je rekla, da, "On je još uvek Visoki Sveštenik, danas, koji može biti dotaknut osećanjima naše slabosti." Pismo je reklo, "On je isti juče, danas, i zauvek." I ako je On isti, i isti Visoki Sveštenik, On će delovati isto i činiti isto.

271 I mogu li ljudi videti da Duhom ispunjena Crkva ide ka glavi. Hrist treba da dođe i uzme Svoju Crkvu. Njegov poslednji veliki znak, kao što je bilo u danima Sodome; Ko je govorio, znajući Saru, i znajući da je on imao ženu zvana Sara, znajući da se ona smeje u šatoru; On je rekao, "To će biti znak. Kada budete videli to, setite se, da ta generacija neće proći dok se sve ne ispuni." Ovde je to. Mi smo na kraju.

272 Daruj, Gospode, da svaka bolesna osoba ovde može znati da je živi Isus Hrist ovde. Neka ove maramice budu

blagoslovljene svakom bolesnom telu ka kojem one idu. Ja osuđujem Đavola, za narod. Ja ga izbacujem, pomoću Duha Božijeg, u veri, ja odbacujem svaku senku sumnje. Neka svaka osoba ovde, koja je određena na Večni Život, primi To sada ovog časa. Neka svako praznoverje, svaka mala žudnja, svaka mala stvar ovoga sveta, svaki mali teret, kao što Biblija kaže, "Položimo sa strane svaki teret, i greh koji nas tako lako sapliće; da bi mogli trčati, sa trpljenjem, trku koja je postavljena pred nas; gledajući" (na šta? na crkvu? na organizaciju?) "Na Začetnika i Dovršitelja naše vere," koji je sada ovde, "Isus Hrist, Sin Božiji." Gledajući na Njega Koji. . . Mi ne trebamo da uzmemo reči za koje znamo da su istinite, već one Reči koje su nama učinjene stvarnima ovoga jutra. Taj isti Isus koji je umro, nije mrtav, On je ponovo ustao, i dve hiljade godina kasnije On dovodi Njegovu Crkvu ka glavi. Judin duh deluje među njima. Ali mogu li oni položiti sa strane svaki kamen o koji se spotiču i sve ostalo, ovog časa, i prihvati Njega.

²⁷³ Mogu li oni čuti, ono što su imali, kroz propoved. Mogu li oni prepoznati sada da su same Reči koje su oni čuli bile manifestovane, i da oni prepoznaju To, da je To Hrist. I mogu li oni delovati, delovati na temelju Toga: primiti To, i ustati na noge, i dati svedočanstvo, i ići u Kraljevstvo Božije, kroz ispunjavanje sa Svetim Duhom.

²⁷⁴ Neka bolesni budu izlečeni. Neka povređeni budu isceljeni. Neka svaka želja srca bude ispravna. Daruj to, Svemogućí Bože.

²⁷⁵ Sada sa vašim glavama pognutim, vašim srcima otvorenim, upravo dajte sebi vreme za molitvu: baš pre nego, ja pretpostavljam, što će služba krštenja doći, baš pre ovoga. Biće druga služba danas.

²⁷⁶ Sada, setite se, ne dopustite da ova prilika prođe. Ja sam sada već ovde dva i pol sata, ili više, pokušavajući baš da uzmem moje vreme, i donesem Evandelje, i izložim Ga baš perfektno. Onda mi stižemo tačno ka kraju. I sam tekst: slušati prepoznati, delovati. Ne dopustite da to pređe preko vaše glave. Vi ste To čuli. Da li ste prepoznali Njegovu Prisutnost ovde? Da li znate da je To On koji vas zove? Onda delujte na temelju Toga. Bog neka je sa vama. Imajte vreme molitve.

²⁷⁷ Brate Neville, ti dođi, samo malo, za molitvu, ako bi samo došao gore.

Samo ga malo pridržite.

Slušanje, Prepoznavanje, I Delovanje Po Božijoj Reči, Vol. 3 No. 6
(Hearing, Recognizing, Acting On The Word Of God, Vol. 13 No. 7R)

Ova poruka Brata William Marrion Branham-a je propovedana u originalu na Engleskom u nedelju ujutru, 21. februara 1960, u Branham-ovom Šatoru u Jeffersonville, Indiana, U.S.A. i shinuta je sa magnetafanske trake i odštampana je neskraćeno na Engleskom.

Štampano na Srbskom 2000.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org